

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Kvapila a přísedících Mgr. Hany Rožánkové a Dany Durasové v hlavním líčení konaném dne 24. září 2024 v Praze

takto:

Obžalovaný

M. Š., narozený dne xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici a ÚpVZD xxx, bez pracovního poměru,

je vinen, že

dne 12. 1. 2024 v době od 02:09 hodin do 02:12 hodin, v xxx, poblíž restaurace „Xxx“, po předchozí slovní rozepři s poškozeným L.N., nar. xxx, která probíhala nejprve uvnitř baru, následně přešla do fyzické potyčky venku před barem, vědom si možnosti způsobení vážných zranění poškozenému, za použití blíže nezjištěného bodnořezného nástroje, použil tento bodnořezný nástroj střední až velkou intenzitou proti poškozenému tak, že mu způsobil řeznou ránu u kořene nosu v nosolící rýze vlevo délky asi 5 cm s přetětím lící tepny, bodnořeznou ránu nad ušním boltcem vpravo na hranici vlasové části délky asi 3 cm s přetětím povrchní větve spánkové tepny a vpáčením úlomku části spánkové kosti velikosti asi 8 mm, povrchní řeznou ránu v týlní krajině délky asi 2 cm, povrchní bodnou ránu vpředu na hrudníku nad hrudní kostí nepronikající do hrudní dutiny, 3 bodné rány na levé boční straně hrudníku v pažních čarách nepronikající do hrudní dutiny, a dále se pokusil poškozenému způsobit dvě bodnořezné rány vpředu v oblasti krku, které nepronikly skrz všechny vrstvy bundy poškozeného, a dvě bodnořezné rány ze zadní strany hlavy a krku, které nepronikly skrz všechny vrstvy kapuce bundy poškozeného, a v důsledku napadení poškozený krátce ztratil vědomí, což nasvědčuje pro otřes mozku lehkého stupně, a dalšímu útoku zabránil přítomný svědek T. H., čímž obžalovaný způsobil poškozenému zranění, které bez včasné odborné pomoci spočívající v zastavení krvácení a chirurgickém ošetření ohrožovalo poškozeného na životě z důvodu nadměrných krevních ztrát spojených s pokrvácivým

šokem, přičemž obžalovaný směřoval útok proti hlavě a hrudníku poškozeného, kde jsou životně důležité orgány, a dále do oblasti krku, a zejména u bodnořezné rány v pravé spánkové krajině s vpáčeným úlomkem části spánkové kosti by při hlubším vpáčení mohlo dojít k pohmoždění mozku či trhlíně tvrdé mozkové pleny s krvácením do mozkových obalů, a při útoku do oblasti přední strany krku mohlo dojít k zasažení hrdelní žíly s krvácením a vznikem vzduchové embolie a následnou zástavou srdce, s čímž byl obžalovaný srozuměn, přičemž ke smrti poškozeného nedošlo díky zásahu svědka, který zabránil obžalovanému v dalším útoku, včasné první pomoci a následné odborné lékařské péči, kdy zranění si vyžádala hospitalizaci poškozeného ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady v době od 12. 1. 2024 do 15. 1. 2024 s následnou pracovní neschopností, přičemž obvyklá doba léčby zranění tohoto typu činí 4 týdny, a v důsledku tohoto jednání vznikla Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, škoda spojená s náklady na ošetření a léčení poškozeného ve výši 26 753 Kč,

tedy: dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k usmrcení jiného, tohoto se dopustil v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo,

čímž spáchal

zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 1, odst. 6 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, Vinohrady, 130 00 Praha 3, zákonný úrok z prodlení ve výši 12,75 % p. a. z částky 26 753 Kč ode dne 20. 7. 2024 do 10. 9. 2024.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, Vinohrady, 130 00 Praha 3, se zbytkem uplatněného nároku odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený L.N., nar. xxx, trvale bytem xxx, s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na podkladě dokazování provedeného v hlavním líčení dospěl soud je skutkovým a právním závěrům, které vtělil do výroku rozsudku.
2. **Obžalovaný M. Š. k věci jako takové** vypověděl, že okolo 11. nebo 12. hod. přišel s J. do Xxx baru. Při příchodu již měl v sobě tři piva a dva panáky. V baru pokračoval v konzumaci alkoholu a vypil dvě nebo tři piva. Když přišel do baru, sedl si ke stolu. V baru se nacházel poškozený, který v jednu chvíli odešel se dvěma přáteli dozadu za bar poprat se. Jeden muž poškozenému něco udělal s loktem. Obžalovaný komentoval, co dělají, že se mu to nelíbí, následně se hádali a obžalovaného servírka vyhodila z baru. Vyhodila jej verbálně, fyzicky jej nikdo nevyhazoval. Obžalovaný znal poškozeného z restaurace, ve které obžalovaný pracoval, poškozený tam chodil a míval různé průpovědky na restauraci, kuchaře, obsluhu a jídlo. V baru stáli od sebe ob stůl a vzájemně si sprostě nadávali, že jsou „kokoti“, že poškozený neměl pravdu v tom, co říkal o restauraci. Do hádky se zapojila i J., která v restauraci pracovala s obžalovaným jako servírka. Ostatní lidé v baru se do konfliktu nezapojovali. Situace se vyostřovala, poškozený po obžalovaném „cukal“ a J. jej držela. Servírka pak obžalovanému sdělila, aby zaplatil a odešel. Odcházel v našťavaném rozpoložení.
3. Obžalovaný uvedl, že když procházel okolo výlohy, pravděpodobně ukázal dovnitř prostředníček, ale není si toho vědom. Pak pokračoval v chůzi směrem domů, když uslyšel, že za ním vyběhnul poškozený. Poškozený nešel, ale běžel. Obžalovaný si připravil do ruky karabinu, protože očekával problém. S poškozeným si nejdříve něco sdělili, obžalovaný se domnívá, že první udeřil poškozený. Pošťuchovali se, pak obžalovaný ležel na zádech a rozdával rány. Neví, zda poškozený na něm klečel nebo nad ním stál, obžalovaný jen máchal rukama a bránil se. Karabinu měl v pravé ruce. Rukama máchal do prostoru, nemířil na konkrétní místo. Ležel na zádech, takže to moc nešlo. Poškozený také máchal, žádnou zbraň neměl, obžalovaného udeřil do hlavy, ruky, zad, boku, břicha. Potyčka skončila tak, že je roztrhl muž, jehož jméno obžalovaný nezná. Obžalovaný se pak vrátil před bar, aby zjistil, zda je poškozený v pořádku, ale už jej tam nepustili, a tak odešel pěšky rovnou domů. Obžalovaný měl po potyčce odřená záda, hlavu plnou boulí, odřeniny na hrudníku. Obžalovaný byl od krve, domnívá se, že to byla spíše krev poškozeného. Viděl, že poškozený je zraněný, ale neviděl, že byl tolik zraněný, jako je uvedeno v obžalobě. Když je od sebe odtrhli, poškozený normálně odešel. Obžalovaný dále uvedl, že na místě potyčky byla tma, není tam lampa, nic neviděli. Poškozený je v Xxx vyhlášený rváč, obžalovaný sám zná člověka, kterému ublížil, měl z něj strach.
4. Na předložené fotografii na č. l. 310 obžalovaný označil na svazku tří klíčů přívěšek – menší ze dvou karabin, kterou měl sevřenou v pěsti. Dále označil větší karabinu, nožík na řetízku, ruční svítilnu a USB s tím, že tyto věci si ponechal v kapse a na zpevnění pěsti si ponechal pouze menší karabinu se třemi klíči. K tomu uvedl, že karabinu s klíči držel v pěsti tak, aby nic nevyčnívalo. Je možné, že některý klíč nebo karabina začaly vyčnívat v průběhu potyčky. Později obžalovaný uvedl, že celý svazek nepoužil proto, že karabina se dobře vejde do dlaně na zpevnění. Jiný nůž než nožík na řetízku tvořící přívěšek od klíčů u sebe neměl.
5. Obžalovaný došel domů a bundu, mikinu, tričko a kalhoty dal do vany a namočil je, aby se smyla krev. Boty dal do umyvadla. Karabinu opláchnul. Telefonoval s kamarádem L.S. a jeho (kamaráda) matkou. Pak telefonoval s J., aby mu řekla, zda je poškozený v pořádku, ale byla na telefonát příliš opilá a nedokázala komunikovat. Obžalovaný šel spát a okolo šesté nebo sedmé ráno byl zadržen. Vyšetřovatelé odebrali oblečení přímo z vany do plastových pytlů, které jim dal obžalovaný. Obžalovaný dále uvedl, že nože sbírá, převážně ty filmové, jedná se o ozdobné předměty, boj netrénuje.
6. Poškozenému napsal omluvný dopis, nabídl mu odškodnění a poslal mu 60 000 Kč. Peníze na odškodnění mu půjčila matka. Souhlasí s uplatněnými nároky na náhradu škody, peníze bude muset sehnat. Na událost se zpětně dívá tak, že do baru vůbec neměl chodit, byl by klid.

7. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že v případě propuštění z vazby by bydlel u matky v Xxx. Před vzetím do vazby bydlel v Xxx, ale již toto bydlení již nemá k dispozici. Matka bydlí v domě se svým manželem a obžalovanému by poskytla pokoj. Obžalovaný uvedl, že má v Xxx obstarané konkrétní pracovní místo. Před vzetím do vazby se živil jako xxx, jeho nové pracovní místo je na pozici xxx. Úspory nemá, nemá žádný hodnotný majetek. Dluhy nemá. Před vzetím do vazby si vydělával okolo 30 000 až 35 000 Kč hrubého měsíčně plus bonusy. Zdravotní problémy nemá, má špatnou krev, ale to jej v běžném životě neomezuje. Alkohol užívá příležitostně. Jiné trestní stíhání proti němu vedeno není, v poslední době nespáchal žádný přestupek.
8. V doplňujícím výsledku obžalovaný uvedl, že je pravák. Předmětný večer měl u sebe peněženku v náprsnice bundy a brýle, po kapsách nic neměl. Nato byly obžalovanému postupně předloženy screenshoty z videozáznamu z DVD na č. l. 405 v časech 01:54:03, 01:56:42, 01:56:44, 01:56:56, 01:57:04, 01:44:14, 01:47:26, na nichž je patrné, že kapse obžalovaného po pravé straně kalhot se nachází předmět. K obsahu kapsy obžalovaný nejprve uvedl, že v kapse měl pravděpodobně karabinu a vedle ní se nachází peněženka. Na předložené fotografii na č. l. 310 p. v. obžalovaný označil karabinu vlevo nahoře a uvedl, že ji měl zvenku, klíče měl vhozené do kapsy a z kapsy vyčnívala užší část karabiny. Následně uvedl, že to vypadá, že má v kapse malý nůž nebo USB, podle gumy na konci spíše USB, a karabinu. K tomu, jak klíče s karabinou a přívěsky zakládá do kapsy, uvedl, že je vždy ohýbá přes stříbrnou karabinu do kapsy. Zde to dělal v rychlosti, protože věděl, že se něco semele, jinak ale klíče nosí v náprsní kapse. K dotazu, zda byl připraven na to, že se něco semele, již ve třičtvrtě na dvě, uvedl, že ano, protože věděl, jaký je poškozený člověk.
9. **Poškozený L.N.** vypověděl, že předmětného večera šel do Xxx baru na pivo. Do baru dorazil okolo 11. hodiny s přáteli. Večer vypil asi 8 piv a jednoho až dva panáky, cítil se dobře, druhý den měl jít do práce, necítil se opilý. V baru seděl obžalovaný, poškozený seděl u jiného stolu na konci baru. U tohoto stolu seděl poškozený celý večer. Po celou dobu, kdy byl v baru, seděl poškozený na konci baru. Během večera se poškozený s přáteli bavili tím, že se vzájemně „skládali na zem“, což poškozený bral jako o zábavu mezi přáteli. Poškozený si v baru obžalovaného nevěšmal, ale obžalovaný na něj začal povykovat a provokoval ho. Obžalovaný poškozenému adresoval nadávky, poškozený neví proč. Poškozený byl naštvaný, ale ignoroval to a absolutně nic obžalovanému neřekl. Tou dobou se poškozený stále nacházel na konci baru. Poškozený se zeptal P., která v baru pracovala, co to má být. Na to konto P. vyhodila obžalovaného z baru. Obžalovaný odešel, pak se vrátil a přes výlohu na poškozeného ukazoval prostředníčky. Poškozený to ignoroval a obžalovaný po nějaké době odešel. Asi po 15 minutách se obžalovaný znovu vrátil a ukazoval prostředníčky, následně opět odešel. Když se mělo zavírat, poškozený si šel ven zakouřit. Stál u baru pod schody, obžalovaný stál v uličce ve tmě a zase na něj začal povykovat. Poškozený se vydal za obžalovaným, který celou dobu stál v uličce a koukal na něj směrem k baru. Za obžalovaným šel asi 20 metrů, neběžel. Poškozený k obžalovanému došel na vzdálenost asi půl metru nebo blíže. Obžalovaného se normálním hlasem zeptal, co mu udělal a co to má znamenat, ale obžalovaný neodpověděl. Poškozený se zeptal znovu, opět nedostal odpověď, a tak se otočil. V tu chvíli dostal ránu kovovým předmětem na pravý spánek. Cítil, jak mu něco prasklo, a pak již ležel. Obžalovaný ležel na něm, nacházel se nad ním. Před napadením si poškozený nevěšmal, zda měl obžalovaný něco v ruce, byla tma. Po napadení se zvednul, to již obžalovaný na místě nebyl. Tekla mu krev, vrátil se zpět k baru a opřel se o výlohu. V baru jej posadili a ošetřovali, omdléval, slyšel, že mu vytahovali zapadlý jazyk. Přijela sanitka a záchranáři mu sdělili, že je pobodaný, což si do té doby neuvědomoval. Odvezli jej do nemocnice. Poškozený dále uvedl, že nikoho jiného, než obžalovaného místě napadení neviděl. P. s J. mu sdělily, že obžalovaný říkal, že poškozeného zabije, poškozený se domnívá, že za tímto účelem na něj čekal. O zapadnutém jazyku mu říkali majitelky J. s P. (dcera s matkou), známý poškozeného T. a P., kteří toho večera v baru byli.
10. Poškozený uvedl, že byl hospitalizován po dobu asi 4 dní, v pondělí nebo úterý jej pustili. Po propuštění z nemocnice bydlel u rodičů, protože musel být 24 hodin denně pod dohledem. Bolela jej hlava, mohl jen ležet, dojít si na záchod a vysprchovat se. Ležel proto, že mu bylo špatně,

motala se mu hlava, i když šel jen na záchod. Začalo se to zlepšovat až poté, co mu doktorka předepsala prášky, což bylo asi po týdnu nebo 14 dnech poté, co byl propuštěn domů. Bolela jej hlava, doktorka mu předepsala prášky. Nemohl spát, po práškách pak spal pořád, bolest hlavy byla nesnesitelná. Užíval 3 druhy léků, 3 prášky ráno, 3 odpoledne a 3 večer, konkrétní názvy si nevybavuje, ale předepsala mu je lékařka z Xxx. Prášky bral minimálně dva měsíce, nechal si je předepisovat. Ležel měsíc u rodičů, pak ležel na neschopence doma. Neměl vycházky. Nic nedělal, jídlo a nákupy mu obstarávali. Bolela ho hlava a první tři měsíce se mu motala. K lékaři chodil jednou za měsíc. Tříkrát byl ve Vinohradské nemocnici, u lékařky v Xxx byl asi tři až čtyřikrát, doprovázel jej otec. Co se týče pracovní neschopnosti, do práce nastoupil ke konci května, přibližně 28. 5., ačkoli mu původně bylo řečeno, že má být doma ještě celý červen. Pracuje fyzicky, jako xxx, jeho čistý měsíční příjem činí asi 30 000 Kč. Dodnes se budí dva až třikrát za noc, ne každou noc, ale když si na událost vzpomene. Vrací se mu vzpomínky na událost. Když si vzpomene, začne se klepat. Má o události sny asi jednou týdně. Odbornou psychologickou či psychiatrickou pomoc nevyhledal, protože ji nechtěl absolvovat, je rád, že může chodit do práce. Má šestiletou dceru, s matkou dcery nežije, dceru si bere dle domluvy, jak může. V důsledku události dceru ze začátku neviděl. Dceři s matkou řekli, že spadl na kole, aby se netrápila. Jeho rodiče byli z události špatní. Poškozený uvedl, že mívá strach, když je okolo něj příliš lidí. S přáteli se stýká, a když ležel u rodičů, navštěvovali jej. Do Xxx baru zprvu nechodil, ale co před měsícem a půl nastoupil do práce, již v něm byl asi třikrát. Po dobu léčby do baru nechodil a nechodil se jinak bavit s přáteli. Obžalovaný mu napsal omluvný dopis, celý jej nepřečetl, nebyla na to nálada. Dále mu obžalovaný zaslal 60 000 Kč.

11. Poškozený uvedl, že nikdy nebyl trestán, neúčastnil se podobného incidentu, nebyl poškozený ani podezřelý v jiné trestní ani přestupkové věci. V Xxx bydlí celý život, neví, jakou zde má pověst, domnívá se však, že žádné problémy nemá, v minulosti nikoho nenapadl.
12. **Svědkyň I. V.**, matka obžalovaného, vypověděla, že s obžalovaným je v kontaktu, má pro něj k dispozici pokoj v rodinném domě, v němž žije svědkyně s manželem. Manžel zařídil obžalovanému zaměstnání v xxx. S obžalovaným se o tom, co se stalo, nebavila. Předmětný den od něj dostala SMS, že se popral a asi „jde sedět“. Toho dne už s ním nemluvila. Druhý den jí volali policisté z CPZ, aby se přijela postarat o psa obžalovaného. V jeho bytě se zdržela asi přes měsíc. Při jejím příchodu nebyl byt zapečetěný. Asi týden po události jí telefonovali policisté, zda by je vpustila do bytu za účelem provedení domovní prohlídky. Obžalovaný sbírá nože, ale jsou to filmové repliky, nijak s nimi necvičí. Obžalovaný je přátelský, pravdomluvný, pracovitý, nekonfliktní, milý, ochotný. Když mu onemocněl otec, pečoval o něj, xxx, vařil mu, myl jej. Není agresivní, není alkoholik, nebere drogy, má rád svoji rodinu.
13. **Svědék L. S.** vypověděl, že obžalovaný je jeho dlouholetý přítel, znají se od základní školy. Po projednávání události mu obžalovaný napsal zprávu, že se v noci popral. V návaznosti na to spolu telefonovali. Po telefonu spolu řešili rvačku, obžalovaný brečel a říkal, že se popral s L., pro něhož pak přijela sanitka. Obžalovaný mu nesdělil podrobnosti o incidentu. Později mu telefonovala J., že došlo k nějakým bodným ranám. Se svou matkou o události několik dní nekomunikoval, nebydlí s ním. Druhý den volal matce obžalovaného kvůli psovi. Obžalovaný je spolehlivý, pravdomluvný, není to žádný násilník, nepere se, svědek s ním nezažil žádnou konfliktní situaci související s alkoholem. Obžalovaný sbíral nože, ale byly to výstavní nože, repliky, žádný boj s nimi neprovodoval, nikam je nenosil. Obžalovaný občas pije pivo, drogy nebere.
14. **Svědék T. H.** vypověděl, že byl s kamarádem na večeri a následně pokračovali do Xxx baru, kde pili pivo. Napsal kamarádce J.B., aby se zastavila. Přišla spolu s obžalovaným. Seděli u stolu u dveří. Obžalovaný začal provokovat poškozeného nebo jej urážet, a to přesto, že vše bylo v pořádku a panovala přátelská atmosféra. Obžalovaný poškozenému adresoval sprosté nadávky a říkal, že poškozeného zná z jiné hospody. Poškozený zpočátku vůbec nereagoval. Spolu se svědkem byl na místě jeho kamarád K., J. B., dvě barmanky a obžalovaný. Obžalovaný byl vyhozen, na odchodu ukázal prostředníček přes okno. Poškozený se za ním vydal. Svědek se po pár minutách šel podívat

ven a uviděl, jak se obžalovaný s poškozeným perou. Vyběhl za nimi a rozdělil je. Jako prvního začal ošetřovat obžalovaného, protože měl hlavu od krve. Poškozený odešel zpět do baru po svých. Když se svědek vrátil do baru, poškozený omdléval a padal z barové židle a volala se mu záchranka. Svědek ho držel, aby nespadl ze židle. Poškozený nereagoval na oslovení, svědek kontroloval jeho dech. Svědek neviděl, jak rvačka před barem probíhala, byla tma, byl opilý, nepamatuje si to, ale prali se ve stoje. Později uvedl, že si je jistý, že poškozený stál, ale není si jistý, zda byl obžalovaný na zemi nebo také stál. Nevzpomíná si, jak je rozdělil, asi se dostal mezi ně a řekl jim, ať se na to vykašlou. Svědek neviděl, že by některý z nich měl v ruce nástroj. Na přehraných kamerových záznamech z DVD na č. l. 405, kamera PIPA, svědek označil poškozeného, sebe, barmanku. K tomu později uvedl, že poškozenému bránili, aby se dostal do kontaktu s obžalovaným. Uvedl, že poškozený s obžalovaným se prali asi 20 až 40 m od baru. Svědek obžalovaného nezná, neslyšel o tom, že by byl agresivní. Poškozený je známý svědka, svědek by neřekl, že je to chuligán, ale fandí Spartě, vyprávěl, že měl v minulosti potyčky, vědělo se o něm, že je agresivní, je to impulzivní typ, ale předmětný večer byl klidný. Na místě se pilo, ale poškozený nebyl natolik opilý, že by nebyl schopen rychlého pohybu, nikdo nebyl natolik opilý, že by nemohl chodit nebo by odpadl. Během večera proběhla v baru přátelská potyčka mezi svědkem, D. K. a poškozeným, přetahovali se, zápasili spolu, ale jednalo se o přátelskou zábavu. Svědek se věnuje thai boxu. Když odešel poškozený zpět do baru, obžalovaného se ptal, jestli je v pořádku, pochopil, že není zraněný a šel dovnitř za poškozeným, dál už jej nesledoval. Svědek K. se do incidentu venku nezapojoval.

15. **Svědka D. K.** vypověděl, že obžalovaného zná jako xxxe z jiné restaurace, ale viděl se s ním poprvé předmětného večera. Předmětný večer přišel s J. B., přisedl si k nim ke stolu, dal si s nimi panáka. Seděli u stolu s poškozeným, obžalovaným svědky H. a J. B.. Svědek si nepamatuje, jak vše začalo, ale obžalovanému se v baru nelíbilo, říkal, že to tam nemá rád. Svědek se opil a z večera si toho příliš nepamatuje, vypil asi 5 piv a dva až tři panáky. Domnívá se, že obžalovaný tolik nepil. V průběhu večera proběhl fyzický konflikt mezi obžalovaným a poškozeným před barem. Předcházelo mu hašteření mezi poškozeným a obžalovaným v baru, vzájemně si nadávali, agresivnější ve slovní rozepři byl asi poškozený. Z baru vyšel jako první obžalovaný, za ním teprve poškozený. Svědek neví, proč za ním vyšel, slyšel, že prý mu obžalovaný ukázal prostředníček nebo klepal na okno. Svědek vyšel za svědkem H., neví, co přesně venku viděl, ale už tam byl svědek H. a odtrhával je od sebe. Pozici obžalovaných neviděl, byli daleko, byli na zemi. Později uvedl, že pokud v přípravném řízení uváděl, že obžalovaný ležel na zemi, už si to nepamatuje. Když šel za nimi, poškozený už odcházel do baru, vedl ho svědek H.. Svědek K. mluvil s obžalovaným, který byl od krve, šel s ním zpět k baru, aby se opláchl, ale obžalovaný si to rozmyslel, do baru nešel a šel pryč. Vypadalo to, že zraněný je obžalovaný, protože byl od krve, na poškozeném nebylo nic vidět. Když přišel zpět do baru, poškozený seděl na židli a omdléval, svědkyně J. K. mu držela jazyk venku, svědek mu volal sanitku. Poškozený krvácel z ucha. Poškozeného zná svědek osobně, vídá se s ním asi jednou za tři měsíce, většinou vidí opilého. Nebyl přítomen tomu, že by se někdy popral, je trochu impulzivní, když se napije. Na přehraném kamerovém záznamu z DVD na č. l. 405, kamera PIPA, svědek označil poškozeného, v čase 02:07:45 hod. sebe vlevo od svědka H. jako osobu se světlým trikem a světlými kalhotami s tím, že v čase 02:07:55 hod. odchází svědek H. a svědek K. odchází ze záběru cca v čase 02:08:20 hod. V průběhu večera se svědek s poškozeným a svědkem H. přetlačovali, ale v přátelském duchu, inicioval to svědek, poškozený s ním hodil o zem, ale byla to nevinná zábava. Obžalovaný na to reagoval a vytýkal jim, že mu to zábavné nepřipadá. Poškozený obecně chodí o víkendech pít, je agresivnější, když pije, než když opilý není, projevuje se ale spíše slovně.
16. **Svědkyně P. K.** vypověděla, že je v baru zaměstnaná, ale předmětného večera zde byla jako host. Provozní J. K. je její dcera. Předmětného večera seděla s T. H. a D. K. v baru u prvního stolu u dveří. Okolo dvanácté přišel obžalovaný se slečnou, která si k nim přisedla. Obžalovaný zůstal stát ve dveřích, že se mu v baru nelíbí. Svědkyně mu říkala, ať si přisedne a dá si pivo. Obžalovaný si přisedl, ale byl nadále negativní, každý mu vadil. O poškozeném říkal, že je to „zmrď“, že ho zná

„od Xxx“, že tam chodil „namistrovaný“. Svědkyně nejprve uvedla, že obžalovaný s poškozeným spolu nemluvili, poškozený seděl na druhé straně baru. Později uvedla, že poškozený reagoval na slova obžalovaného, a to nejprve tak, že mu říkal, že ho nezná, později jej „poslal do prdele“, ať mu dá pokoj. Agresivní ale nebyl. Později připustila, že ke konci večera, když obžalovaný nechtěl z baru odejít, poškozenému ostatní fyzicky bránili v kontaktu s obžalovaným, který vypadal, jako že chce vyprovokovat incident.

17. Svědkyně dále uvedla, že chování obžalovaného došlo do fáze, kdy svědkyně sdělila barmance, aby zaplatil a odešel. Barmanka jej slušně poprosila o zaplacení, obžalovaný na to reagoval výbušně, ale zaplatil. Nechtěl odejít, verbálně se pouštěl do barmanky i do baru jako takového. Svědkyně K. jej vyprovodila ke dveřím, obžalovaný se s ní ještě chvíli bavil, ale svědkyně mu sdělila, že z něj nemá dobrý pocit, a zavřela za ním dveře. Obžalovaný pak začal bouchat na okno baru a ukazovat dovnitř posunky. Na to konto za ním šli ven poškozený a majitelka baru J.. J. se vrátila s tím, že se venku nic zvláštního neděje. Když byli venku dlouho, svědkyně K. vyběhla až ke kontejnerům. Poškozený šel směrem k baru a držel se, obžalovaný stál a tekla mu krev přes hlavu. Byl u toho D. K., který říkal, že obžalovaný je zraněný. Obžalovaného prohlíželi, ale nenašli žádná zranění, a tak došli k tomu, že má na sobě krev poškozeného. Svědkyně K. se vrátila do baru, kde J. s T. poskytovali první pomoc poškozenému. Volala se sanitka. Obžalovaný se vrátil, stoupl si k oknu a chvíli na ně hleděl, poté se otočil a odešel.
18. Poškozený po příchodu do baru vyběhl na záchod, a když se dlouho nevracel, přítomní šli za ním a našli jej v tratolišti krve. Posadili jej na židli, dávali mu studené obklady, volali sanitku. Záchranou službu pak volali ještě jednou, aby jim operátor poradil, co mají dělat, protože poškozený omdléval a všude bylo velké množství krve. Poškozený měl ránu od kořene nosu po oko, nejvíce krve měl na krku. Poškozeného zná svědkyně K. přibližně 10 let jako hosta baru. Když pije, chová se jako každý jiný, není obzvlášť nabuzený, agresivního jej nikdy neviděla. Předmětný večer svědkyni připadal lehce opilý. Obžalovaný jí nepřipadal opilý, ale divný, jako by byl na drogách. Svědkyně vypila před událostí asi tři cidery, po události si dali panáka. Svědkyně uvedla, že pokud měl poškozený v minulosti konflikty, je to již několik let a od té doby, co se mu narodila dcera, je to jiný člověk.
19. Na přehraném kamerovém záznamu z DVD na č. l. 405, kamera PÍPA, ze dne 12. 1. 2024 svědkyně označila sebe v čase 02:04 mezi ostatními osobami na straně vedle poškozeného. Situaci popsala tak, že poškozený obžalovanému sděluje, aby odešel. Obžalovaný slovně napadal barmanku a na to konto jej šla svědkyně K. vyprovodit. K přehranému záznamu z totožné kamery v čase 02:07:23 uvedla, že poškozený chtěl jít ven, protože obžalovaný bil do skla a dělal posunky. Svědkyně K. mu říkala, ať za ním nechodí, že to nemá význam. Na přehraném záznamu z téže kamery v čase 1:56:00 svědkyně identifikovala poškozeného v tmavé bundě vzadu u sloupu a k situaci uvedla, že obžalovanému sděloval, že ho nezná, ať se do něj nenaváží, asi také sděloval, ať odejde. Obžalovaný poškozenému nadával, poškozený možná řekl jednu nadávku ve smyslu „ať vypadne“.
20. Svědkyně dále uvedla, že paní J. přišla do baru v silně podnapilém stavu a v průběhu večera v baru rozbila sklo. J. pracovala U Xxx jako servírka a do baru přišla s obžalovaným. U zadního stolu se hrála páka, to ale obžalovaný nesledoval. Poškozeného svědkyně viděla v baru před třemi týdny až měsícem, po události nepil.
21. Svědkyně dále uvedla, že rána poškozeného byla rovná, podle svědkyně musela být způsobena nástrojem, protože nevypadala jako roztržená, byla rovně sečená. Na krku měl poškozený černou krev.
22. **Utajený svědek vystupující pod smyšleným jménem J.N.** vypověděl, že má obavu, že by svou výpověď mohl vystavit nebezpečí sebe a svoji rodinu, neboť mají zkušenost s agresivním chováním poškozeného. S obžalovaným se znal a nikdy u něj nezaznamenal nestandardní chování. Není si vědom, že by měl nějaké koníčky a že by u sebe nosil zbraň. Poškozený je i ve strážlivém

stavu agresivní a popudlivý. Ví se o něm, a sám to o sobě prohlašuje, že když pije, agresivitu a násilí vyhledává. Pije na denní bázi a v souvislosti s podnapilostí u něj dochází k výbušnému a agresivnímu chování. Svědek uvedl, že má osobní zkušenost s bezdůvodným napadením a násilím ze strany poškozeného. Z doslechu ví o několika potyčkách, byť ne fyzicky agresivních, jednalo se o slovní ataky a výhrůžky. Osobně nikoho dalšího, komu fyzicky ublížil, nezná. Poškozený se k potyčkám nechává vyprovokovat přáteli, kteří se tím baví. Svědek uvedl, že z doslechu ví, že k popsanému jednání poškozeného dochází na fotbale. O projednávané události slyšel, příběhy se ale velmi liší. Slyšel, že obžalovaný provokoval střízlivého poškozeného, který jej sám nijak neprovokoval. Když obžalovaný vyšel ven z baru, ukázal na poškozeného sprosté gesto. Poškozený si to s ním šel v klidu vyříkat a v tu chvíli byl napaden. Slyšel také, že poškozený byl pod značným vlivem, navzájem se s obžalovaným hecovali, uráželi nebo provokovali, a když obžalovaný odešel, poškozený si to s ním šel vyřídit ven. Po události poškozený navštěvoval bary přibližně od března. Poškozený o sobě tvrdil, že patřil k tvrdému jádru fotbalového klubu.

23. **Utajená svědkyně vystupující pod smyšleným jménem A.N.** vypověděla, že se obává, že v případě provedení jeho výslechu ve standardním režimu by byla ze strany poškozeného fyzicky napadena. Poškozený je „antipolicejní“, „ACAB“ (pozn. All Cops Are Bastards), na svědectví proti němu by jistě reagoval. Obžalovaný je normální slušný člověk. Oproti tomu poškozený je nebezpečný alkoholik, agresivní člověk, který nemá kontrolu nad vlastní myslí a má zálibu v útočení na lidi. V Xxx je několik barů, ve kterých se poškozený vždy nachází, když do něj svědkyně zavítá. Míru velmi překračuje, je schopen vypít 15 pülitrů piva za odpoledne. To ho přivádí do agresivních stavů. Svědkyně byla několikrát přítomná tomu, že by poškozený byl vůči někomu agresivní, svědkyně byla konfliktům přítomna minimálně třikrát. Dochází k nim z nudy, poškozený je vyprovokovává. Vždy začaly tím, že poškozený přišel a začal křičet vulgarismy. Poškozený přijde k někomu ke stolu, praští do stolu, začne verbálně provokovat. Začínal konflikty i s mladšími lidmi, se šestnáctiletým klukem. Fyzická konfrontace nastává poměrně často, jednalo se o házení na zem, bití pěstí do člověka, který se nebrání. Svědkyně poškozeného potkala v baru prakticky první den po návratu z nemocnice. Poškozeného pak vidala v restauračních zařízeních každý pátek a přestala tam chodit. Obžalovaný sbíral nože, ale svědkyně neví o tom, že by s nimi trénoval. Vypráví se několik verzí události, některé pochází od lidí, kteří na místě nebyli přítomní. Podle jedné z nich mezi poškozeným a obžalovaným probíhal slovní až lehce fyzický konflikt, který inicioval poškozený ještě uvnitř baru. Obžalovaný na poškozeného ukázal prostředníček a poškozený za ním vyběhl ven, kde mělo dojít k fyzické konfrontaci a útoku nožem. Celé to mělo trvat asi půl hodiny. Po návratu poškozeného z nemocnice poškozenému v baru tleskali a odehrála se tam oslava jeho návratu. Po incidentu mohl chodit do baru v lednu či únoru, svědkyně si přesně nevzpomíná, avšak obecně poškozeného v barech potkává od ledna, potkává ho všude, kam jde. Poškozený se účastnil spartánských hooligans.
24. **Svědkyně J. K.** vypověděla, že poškozeného zná jako návštěvníka Xxx baru. Obžalovaného nezná. Předmětného večera byla v práci, poškozený do baru přišel se dvěma osobami pravděpodobně z fotbalu, bavila se s ním. Po dvanácté hodině přišel obžalovaný s J. a v baru ihned začalo docházet ke konfliktům. Obžalovaný při příchodu řekl, že je to pajzl, a svědkyně s ním chvíli debatovala. Mezi obžalovaným a poškozeným proběhla hádka, obžalovaný mu říkal, že s ním má problém, že se znají, a poškozený naopak říkal, že ho nezná, ať ho nechá být, že je unavený. Situace gradovala asi hodinu a půl. Zpočátku poškozený neodpovídal, ale postupně to dospělo v hádku a ke konci padala sprostá slova z obou stran. Svědkyně se snažila s obžalovaným mluvit, v jednu chvíli k nim přistoupila, aby nešli k sobě. Bylo to oboustranné, poškozený konkrétně byl nakloněný nad stůl, dohadovali se a lidé vytvořili štít, aby se nic nestalo. Před druhou hodinou svědkyně nechala obžalovaného zaplatit a sdělila mu, aby odešel, ale on nechtěl. Matka svědkyně mu proto sdělila, ať odejde. Obžalovaný říkal, ať si to s ním jde vyříkat ven, ale matka svědkyně to odmítla a otevřela mu dveře. Obžalovaný odešel, praští do výlohy a ukázal dovnitř prostředníček. Poškozený šel za ním, říkal, že si to s ním jde vyříkat.

25. Asi 10 až 20 sekund poté, co poškozený vyšel za obžalovaným ven, se svědkyně šla podívat ven, co se děje. Uviděla, jak obžalovaný s poškozeným jdou vedle sebe, hádali se a máchali rukama. Svědkyně se vrátila do baru a zavřela. Zůstala v baru, když všichni odešli ven. Najednou uviděla poškozeného, jak stojí před výlohou a je od krve. Vyšla ven, poškozený byl zmatený, říkala mu, ať jde dovnitř, poškozený přestal mluvit a opíral se o sloup. Vzala ho za ruku a šla s ním na toaletu, kam ho nechala jít samotného, ale po chvíli za ním zašla a uviděla, že všude se nachází krev, poškozený se omýval vodou a nedokázal si připustit, že se něco děje. Čím dál více se mu spouštěla krev, a tak jej svědkyně vzala, nechala jej, aby se posadil na židli a snažila se zastavit krvácení, krev byla všude. Svědkyně držela poškozeného a zavolala záchranku. Poté jí poškozený omdlel v ruce a nemohla jej udržet, a tak požádala svědka H., aby jej podržel z druhé strany, bylo to nekonečné. Poškozený začal chroptit, otočil oči dozadu, svědkyně si myslela, že je to konec, a tak poprosila svědka K.a, aby zavolal sanitku, trvalo mu to dlouho, protože nedokázal odemknout telefon. Do minuty či dvou dorazila záchranná služba. Celou dobu poškozenému tekla krev z hlavy, o úrazech pod bundou svědkyně nevěděla. Rána byla zvláštní, svědkyně nevěděla, jestli se při rvačce o něco ostrého nepraštil. K tomu později svědkyně uvedla, že rána na spánku poškozeného mohla mít 4 až 5 cm na délku, kůže se rozestoupila na cca 0,5 cm. Když ji svědkyně secvakla prsty, krev přestala téci, ale jakmile ji pustila, tekla krev „po decilitrech“. Byl to čistý, hluboký a rovný řez. Okraje rány byly hladké, nebyly potrhané, dobře se přikládaly k sobě. Když poškozeného držela, viděla obžalovaného, jak na ně zvenku kouká, ale nejevil zájem jít jim pomoci. Obžalovaný měl celou hlavu od krve, svědkyně od poškozeného slyšela, že to bylo proto, že poškozený na obžalovaném ležel. Poškozený dva až tři měsíce ležel doma a jen spal, nereagoval. Se svědkyní se spřátelili, protože mu zachránila život. Poškozený jí sdělil, že má napůl okno, není si průběhem fyzického konfliktu jistý, ale dostal ránu do spánku, pak ležel na obžalovaném a dostával něčím rány. Poškozený poprvé zavítal do baru asi 3 až 4 měsíce po návratu z nemocnice. Bral prášky na bolest, která mu znemožňovala běžné fungování.
26. Když seděl poškozený na židli, ztratil vědomí a přestával dýchat. Asi dvě minuty strávil ve stavu, kdy zaklonil hlavu a začal chrčet. Nejvíce krve mu teklo z nosu a ze spánku. Když přijela sanitka, snažil se něco vyslovit. Byl napůl „mimo sebe“, svědkyně měla pocit, že jí pod rukami umírá, moment vnímala jako nekonečný. S jazykem mu nemanipulovala, maximálně kontrolovala, zda jej nemá skouslý. Na místě, kde k potyčce došlo, se nachází půjčovna motorek, proto na silnici nemohou ležet žádné ostré předměty.
27. Svědkyně uvedla, že byla v baru jediná střízlivá, dala si jen svařené víno, všichni ostatní měli cca 2 promile. Se svědky K. a H. se téměř dostala do hádky. Po baru pobíhala zmatená a hysterická J., že jí svědkyně K. ukradla tašku, přitom ji měla přes sebe, následně ležela venku před vinárnou. Všichni byli opilí, J., K., H. i matka svědkyně. J. působila dojmem, že je pod vlivem jiných návykových látek. Poškozený byl opilý, ale ne tak, že by se motal nebo špatně mluvil, tak se chovali J. a K.. Obžalovaný působil zvláštně, vypil dvě až tři piva, na svědkyni působil, že je pod vlivem jiných návykových látek. Po příjezdu policie svědek K. začal tvrdit, že ho poškozený napadl, přitom to bylo z legrace. Poškozený se svědky T. H.m a K. během večera hráli páku a přetahovali se jako v MMA, ale nebylo to nic agresivního, jednalo se o zábavu. Poškozený byl unavený a bez nálady a nechtěl se zapojovat, ale kamarádi jej hecovali. Svědek K. upadl na loket, svědkyně mu na to přiložila led, ale svědek byl ve stavu, kdy si nebyl schopen led na lokti podržet. Obžalovaný na přetahování reagoval a říkal, že se to tam rve, ale svědkyně mu vysvětlila, že je to jen jejich zábava.
28. Kamery v baru jsou staré a spouští se na pohyb, proto když lidé sedí v klidu, nenatáčí a vždy vytváří přerušované úseky. Záznamy z kamer stahoval kamarád bratra svědkyně Jan K., protože svědkyně to neumí. Dělal to poprvé, nešlo mu to, říkal, že je to rozkouskované. Policii záznamy předávala nadvakrát až natřikrát. Podruhé policie požadovala delší časový úsek, počínající 11. hodinou. V baru jsou umístěny 4 kamery, jedna je pojmenovaná PÍPA a míří na dveře, druhá je nazvaná BAR a míří na vchod, třetí se nachází uprostřed baru a zabírá i zadní stoly a čtvrtá se nachází v kuchyni.

29. Po přehrání záznamu z DVD na č. l. 405 kamera PÍPA v čase 01:56:00 svědkyně popsala situaci na záznamu jako hádku, v baru se lidé dohadovali přes stůl, ke konci padaly z obou stran jen nadávky. K přehranému záznamu v z téže kamery v čase 02:04:30 svědkyně uvedla, že na záznamu je J., byla ve špatném stavu, bouchala do poškozeného, vytvářela konflikt, šla k poškozenému, aby se uklidnil, svědkyni to připadalo zcestné, nevěděla, proč si vybrala právě poškozeného. Byla agresivní, během večera rozbila sklo. Svědkyně nezaznamenala u nikoho zbraň.
30. Poškozený je ve stavu opilosti převážně přátelský. Zažila, že se jednou v parku nechal vyprovokovat k „něčemu menšímu“, situaci vyprovokoval jeden chuligán. Nezažila, že by někomu dal pěstí, sama s ním nikdy konflikt neměla ani na něj nevolala policii.
31. **Svědka J. B.** vypověděla, že obžalovaného zná z restaurace, ve které pracoval jako xxx a svědkyně jako servírka a do které poškozený chodil jako host. Oba je zná jeden až dva roky a pravidelně se s nimi nestýká. S obžalovaným odešla z práce a šli spolu do baru. V baru proběhla páka, hádky. Poškozený často vyprovokovává hádky a spory, je to alkoholik. Důvodem hádky byly dlouhodobé spory, bylo to vzájemné. Svědkyně se domnívá, že konflikt začal poškozený, provokoval, že v baru obžalovaný nemá co dělat, když to tam nemá rád. Předmětem hádky bylo, že obžalovaný neměl bar rád, neměl rád lidi, oni neměli rádi jeho. Svědkyně ho donutila do baru jít, čímž hádka vznikla. Je možné, že konflikt začal v linii Sparta – Slavie. Obžalovaný i poškozený byli opilí. Majitelka baru je požádala, aby odešli ven. V době odchodu poškozeného za obžalovaným ven byla svědkyně na toaletě. Svědkyně uvedla, že toho večer hodně vypila, že jí naměřili necelé dvě promile, pamatovala si, co se dělo, ale byla v šoku a před barem se zhroutila. Vyběhla před bar za obžalovaným, obžalovaný měl ruce od krve, říkal, že tam nechtěl chodit, a utekl. Vrátila se do baru, kde se nacházel pobodaný poškozený. Zranění poškozeného viděla, měl bodné rány na krku a po celém těle. Bodnou ránu na krku mu ostatní drželi. Viděla, jak mu z krku teče velké množství krve. Krev mu tekla i z hlavy. Měl ránu i ze zátylku. Měl ránu na hlavě, která vypadala, jako by ho udeřili hlavou do země. Ránu nedokáže konkrétně popsat, poškozeného všichni obklopovali a drželi mu rány, než přijede sanitka. Později svědkyně uvedla, že viděla ránu na hlavě, jiné zranění neviděla, pouze krev. Svědkyně uvedla, že má zkušenost s tím, že jim obžalovaný v restauraci vyhrožoval, že je pobodá. Svědkyně se domnívá, že obžalovaný byl ve tvrdém jádru fanoušků Sparty. Po konfliktu ještě před příjezdem záchranné služby jí poslal SMS, že do baru nechtěl a že to nechtěl udělat. Poškozený začal znovu chodit do restaurace asi týden po incidentu.
32. **Svědka kpt. Ing. M. Pakosta, Ph.D.**, autor odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, zopakoval obsah podaného odborného vyjádření. Uvedl, že ze zjištěných poškození lze identifikovat, že byly vytvořeny bodnořezným nástrojem, tedy nožem, nůžkami, sklem nebo jiným plochým nástrojem, který má ostrou hranu, aby mohlo dojít k řezu, nikoli například hřebíkem, který vytvoří pouze bodné poškození. To, že na předním díle mikiny nejsou bodnořezná poškození stejná jako na bundě, může být způsobeno pohybem osoby, mikina mohla být rozepnutá, mohlo dojít k posunu oblečení na těle v boji. Na zadní části svršků bodná rána procházela skrz bundu, mikinu i tričko, avšak šířku čepele přesně určit nelze, neboť materiál svršků byl pružný. Nelze vyloučit ani kuchyňský nůž, který je sice širší, ale jeho čepel se postupně rozšiřuje a čepel nemusela být zabodnutá do maximální šířky. Z mechanoskopického hlediska nelze vyloučit ani použití malého nožíku na klíčkách. Svědek poznamenal, že v odborném vyjádření obecně formuloval, že „nelze vyloučit použití předložené věci B8“, za označením B8 se přitom skrývá věcí několik, a to svazek klíčů s dvěma karabinami, USB diskem, ruční svítilnou a nožem. Uvedl, že ve vztahu k ostatním věcem na svazku provedl experiment. Do zkušebního trička vytvářel poškození obdobnými velikostmi čepele, jako byly předloženy ke zkoumání. Vytvořil i zkušební stopy za pomoci klíčů. K tomu použil klíče tvarově a velikostně podobné klíčům, které se nacházely na klíčovém svazku. Pokus provedl na bavlněné pletenině odpovídající tričku, která byla napnutá na balistický gel simulující lidské tělo. Svědek dále popsal fotografie, které při pokusu pořídil. Na fotografii poškození č. 1 je patrné, že klíč nevytvoří bodnořeznou ránu, ale dojde k roztržení

tkaniny. V druhém případě použití téhož klíče na obrázku na následující straně ani nedošlo k protřžení tkaniny, pouze k jejímu vytažení. Na obrázku poškození klíčem č. 2 je zachyceno opět tržné poškození, a na obrázku poškození klíčem č. 3 vytažení, které klíč způsobil. Na obrázku č. 4 je zachyceno bodnořezné poškození čepelí velikosti obdobné té na klíčovém svazku. Na obrázku č. 5 je zachyceno bodnořezné poškození kuchyňským nožem velikosti obdobné noži předloženému ke zkoumání, na začátku poškození se nachází i částečné tržení, které vzniká při průchodu špičky čepele tkaninou. Na obrázku č. 6 se nachází bodnořezné poškození způsobené švýcarským nožem odpovídajícím noži s červenou stříškou, v tomto případě došlo i ke shrnutí látky a částečnému tržení. Na látku působil větší než běžnou silou. Bezprostředně poté, co jsou klíče vyrobeny, mohou mít ostré hrany, i v takovém případě by ale došlo k tržení tkaniny, protože při vyřezávání vznikají tenké otřepy, které nejsou dostatečně ostré na to, aby způsobily natolik rozsáhlé bodnořezné poškození, jaké se nacházelo na předložených oděvních svršcích. Zaznamenaná poškození na bundě poškozeného vepředu v oblasti krku patrně byla způsobena dvěma ranami, nikoli jedním úderem zboku, který by přetřel oba díly látky, poškození č. 1 nalevo totiž neprochází skrze všechny vrstvy bundy. Přesná tloušťka stlačitelnosti oděvu poškozeného měřena nebyla, použitý materiál však je stlačitelný a stlačením všech vrstev je možné se dostat na tloušťku odhadem okolo 1 cm. Materiál oděvu poškozeného při průchodu ostrým předmětem neklade příliš velký odpor, na rozdíl například od kožené či softshellové bundy. Svědek uvedl, že k závěru, že se jednalo o bodnořezná poškození, dospěl zkoumáním předložených svršků pod mikroskopem. Vyfotografován byl celý oděvní svršek poškození, nikoli detail poškození. Je možné vytvořit i malým nožem větší bodnořezné poškození, než je šířka čepele, a to bodnutím a tahem. Oblečení bylo Kriminalistickému ústavu předáno ve stavu zdokumentovaném na fotografiích. Pokud by bylo oblečení vyprané, bodnořezná poškození by se změnila minimálně, nedošlo by k jejich vytvoření nebo markantní změně. Vzorčky oblečení nebyly vytvářeny, pokud se jedná o takto markantní a jasná poškození, ve většině případů se vytvářet nemusí.

33. **Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, MUDr. Jiří Hladík**, se odkázal na svůj posudek ze dne 23. 2. 2024 zpracovaný ke zranění poškozeného L.e N.. Podle posudku byla u poškozeného při lékařských vyšetřeních ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady Praha 10 dne 12. 1. 2024 zjištěna následující poranění: řezná rána u kořene nosu v nosolící rýze vlevo délky asi 5 cm s přetětím lící tepny, bodnořezná rána nad ušním boltcem vpravo na hranici vlasové části délky asi 3 cm s přetětím povrchní větve spánkové tepny a vpáčením úlomku části spánkové kosti velikosti asi 8 mm, povrchní řezná rána v týlní krajině délky asi 2 cm, povrchní bodné rány vepředu na hrudníku nad hrudní kostí nepronikající do hrudní dutiny, tři bodné rány na levé přední straně hrudníku v pažních čarách nepronikající do hrudní dutiny. Porucha vědomí uváděná poškozeným, kdy si na vznik zranění nepamatuje, svědčí i pro otřes mozku lehkého stupně, který lze dobře vysvětlit násilím působícím velkou silou (při hodnocení malá – střední – velká) do pravé spánkové krajiny se vznikem zlomeniny spánkové kosti s vpáčením úlomkem. Bodné rány (na hrudníku), řezné rány (v nosolící rýze vlevo a týlní krajině) a bodnořezná rána (v pravé spánkové krajině) vznikly tlakem (bodné rány) a tlakem a tahem (řezné a bodnořezná rána) hrotnatého ostrého nástroje, který opakovaně působil proti hlavě a hrudníku poškozeného. Vznik zjištěných poranění nelze vysvětlit působením svazku klíčů či karabinek. Malým zavíracím nožem by mohly vzniknout povrchní bodné rány hrudníku, v případě značné ostrosti čepele nože i řezná poranění. Bodnořeznou ránu v pravé spánkové krajině s vpáčením úlomkem části spánkové kosti však nelze uspokojivě vysvětlit tlakem a tahem čepele (v případě, že nebyla např. kalená a výrazně pevná). Poranění poškozeného vznikla střední silou (při hodnocení malá – střední – velká), vyjma bodnořezné rány v pravé spánkové krajině s vpáčením úlomkem části spánkové kosti, která vznikla velkou silou, pro což by svědčil i otřes mozku lehkého stupně. Zranění poškozeného lze hodnotit ještě jako středně těžké poranění mající ze soudně lékařského hlediska charakter ublížení na zdraví, kdy porucha zdraví, resp. omezení v obvyklém způsobu života trvala po dobu delší jednoho týdne. Utrpěná poranění jsou zpravidla spojena s léčením v délce asi 4 týdnů, kdy je nutný klidový režim s vyloučením fyzické zátěže. V době zpracování posudku se k otázce trvalých následků nebylo

možné jednoznačně vyjádřit, neboť tyto se zpravidla hodnotí až po jednom roce od vzniku poranění – a to zejména charakteru jizvy v nosolící krajině. Jiné, než kosmetické následky však s největší pravděpodobností nenastanou. U poškozeného došlo k přetnutí lícní tepny a povrchní větve spánkové tepny, které byly spojeny se značným krvácením. V případě, že by poškozenému nebylo stavěno krvácení a následně by nedošlo k včasnému chirurgickému ošetření, hrozily by nadměrné krevní ztráty spojené s pokrvácivým šokem a poté se smrtí. Útok směřoval proti hlavě a hrudníku, kde jsou životně důležité orgány, a zejména v případě bodných ran vedených velkou silou do oblasti hrudníku by hrozila vážná, případně i smrtelná poranění v případě zasažení plíce, srdce či velkých hrudních cév. Rovněž u bodnořezné rány v pravé spánkové krajině s vpáčeným úlomkem části spánkové kosti by při hlubším vpáčení mohlo dojít k pohmoždění mozku či trhlíně tvrdé mozkové pleny s krvácením do mozkových obalů. V případě, že by poškozenému nebyla poskytnuta včasná pomoc, a zejména nedošlo k zastavení tepenného krvácení, mohlo v průběhu desítek minut dojít k pokrvácivému šoku a poté ke smrti. Celková doba léčení utrpěných poranění trvá obvykle asi 4 týdny. Zranění byla spojena s ošetřením na Chirurgické klinice, následně na Klinice plastické chirurgie, kde byla chirurgicky ošetřena a následně pak byl poškozený hospitalizován na Neurochirurgické klinice FNKV po dobu 3 dnů. Následně byl nutný léčebný režim spočívající ve fyzickém i duševním klidu, případně užívání léků tlumících bolest. U poškozeného nebyla zjištěna žádná poranění svědčící pro jeho obranu před útokem. Dle biomechanického vyšetření krve poškozeného odebrané dne 12. 1. 2024 v 03:08 hod. byla v krvi poškozeného zjištěna hladina alkoholu 3 g/l (promile). Vyšetření na omamné a psychotropní látky nebylo prováděno.

34. Znalec v hlavním líčení doplnil, že rány byly povrchní, řádově do centimetrů. V oblasti hrudníku nepronikaly do hrudní dutiny, nelze říci, zda se zastavily o žebra, neboť na živých osobách se poranění žebířů nevyšetřuje. Řezné rány byly v týlní krajině, tato rána byla hlubší, neboť přetřela lícní tepnu, ale nebyly to rány, které by zasahovaly ke kosti. Rána v nosolící oblasti nepronikla do dutiny ústní ani do předsíně ústní, takže řádově zasahovala do hloubky max. 1,5 cm. Kost zasahovala rána ve spánkové krajině, která vedla ke vpáčenému tříštivému úlomku. Ke vzniku tříštivé zlomeniny lebky však není potřeba ani otevřené poranění, tudíž ani zde nelze hovořit o hloubce. Rána do spánku byla vedena velkou silou, neboť způsobila zlomeninu. S ohledem na konstituci obžalovaného nebyla vedena maximální možnou intenzitou, to ale není odborný pojem soudního lékařství, které pracuje s intenzitou na škále malá – střední – velká.
35. Rány nemohly být způsobeny klíčem. Byly způsobeny ostrým, hrotnatým předmětem. Klíče nejsou ostrý, hrotnatý nástroj. Ostrý a hrotnatý nástroj má hrot a ostří. Hrotnatý neostrý nástroj je např. pletací jehlice. Klíče způsobí tržné zhmožděnou ránu, která má nerovné okraje, tedy zcela odlišný charakter poranění. Svazek klíčů uvedený ve spise fyzicky neviděl, není to běžné.
36. Ošetření tepenného krvácení zvládne i laik, postačí na ránu přiložit například tkaninu a přitlačit. K potenciálnímu vlivu oblečení na vznik poranění znalec uvedl, že standardní péřová bunda nevytváří velký odpor, oproti například koženému oděvu. K předložené fotografii oblečení poškozeného na č. l. 311, 311 p. v., 312 obžalovaný uvedl, že záleží také na hrotnatosti nástroje, ale tento typ oblečení na zmírnění intenzity měl malý vliv, umělá syntetika neklade velký odpor. Délku nástroje nelze predikovat, každý oděv je stlačitelný. Je možné, aby nástroj byl pouze o něco málo větší než hloubka způsobených ran. Nelze přesně vyjádřit konkrétní čas, v jehož průběhu by došlo v důsledku krvácení k pokrvácivému šoku a úmrtí poškozeného, proměnných je příliš mnoho.
37. K fotografii nožíku s karabinou na č. l. 310–311 znalec uvedl, že nůž na fotografii je hrotnatý, tudíž jím mohla vzniknout bodná rána.
38. Typ rány lékaři bezpečně poznají, rány mají svá specifika, okraje a úhly jsou stejné u živých a mrtvých. Je naprosto nesporné, že rány byly způsobeny ostrým a hrotnatým předmětem. Fotografie ran znalec k dispozici neměl, rány byly chirurgicky ošetřeny. Fotografie nebývají zhotovovány,

neboť pro chirurgy je prvořadé zamezit krvácení. Znalec vycházel z lékařských zpráv, kliničtí lékaři s ranami přichází denně do styku a musí jejich typ rozpoznat. Osobně poškozeného nevyšetřoval, na sešité ráně by znalec již nic nepoznal. Na typologii ran existuje celosvětový úzus.

39. Vpáčení úlomku spánkové kosti se léčí antibiotiky a klidovým režimem. Pokud by se jednalo o hlubší vpáčení, byl by nutný neurochirurgický výkon.
40. Větev spánkové tepny nemohla porušit prasklá kost, neboť to by vznikl jiný typ krvácení, a to epidurální krvácení pod tvrdou plenu, které je bezprostředně život ohrožující.
41. Vzhledem k tomu, že rány do hrudníku nepronikaly do dutiny hrudní, nebyly způsobitelné poranění orgánů. Poškozenému bezprostředně hrozilo vykrvácení. Rána v oblasti spánku mohla vést k pohmoždění mozku teprve při hlubším vpáčení.
42. K dotazu, zda obžalovaný mohl způsobit poškozenému další smrtelné zranění, pokud by jeho údery nebyly koordinované a konkrétně směřované, jednalo by se tedy „máchnutí“, přičemž by v ruce držel ostrý, hrotnatý nástroj o délce maximálně dva cm, znalec poukázal na to, že zcela povrchově prochází tělem hrdelní žíla a k jejímu přetěti není potřeba ani centimetr. Z jejího poranění vznikají smrtelná zranění, neboť je v ní negativní tlak, vnikne do ní vzduch, vzduchová embolie se následně dostane do srdce, a to se zastaví. Stejně tak k úrazovému proděravění oční koule, ztrátě oka, není potřeba velká hloubka.
43. Není možné obecně konstatovat, jak dlouho byl poškozený omezen v běžném životě, jinak to bude u osob pracujících fyzicky. Obecně se tato zranění obvykle léčí po dobu 4 týdnů.
44. V návaznosti na výpověď znalce poškozený k dotazu uvedl, že doma zůstal po dobu 5 měsíců, ačkoli bylo mu doporučeno, aby byl doma půl roku. Bral 9 prášků denně. Od zlomeniny spánkové kosti velké bolesti hlavy, nespál, budil se. Byl na šití a plastické operaci nosu a spánku. Ještě měsíc mu krvácel nos. Na nose mu rána praskla, což musel léčit výtažky.
45. K tomu znalec uvedl, že se nemůže vyjádřit k léčení v době 5 měsíců, poškozený určitě v důsledku fyzické újmy nemusel brát po dobu 5 měsíců léky, pravděpodobně to bylo z psychických důvodů. Ke krvácení z nosu po dobu jednoho měsíce nevidí fyziologický důvod, neboť poškozený neměl zlomeniny nosních kůstek, ale náchylnost ke krvácení má každý jinou.
46. Podle § 211 odst. 5 tr. řádu byl přečten **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie vypracovaný k osobě obžalovaného MUDr. Danou Dufkovou a PhDr. Petrem Weissem**. Podle závěrů znalce – psychiatra u obžalovaného nebyl zjištěn sklon ke zneužívání návykových látek, léků nebo alkoholu. Nebyly u něj zjištěny závažnější psychické změny, které by souvisely se závislostí na návykových látkách, lécích nebo alkoholu. Trestné činnosti se dopustil pod vlivem lehké, prosté ebriety, ebrieta neměla vliv na spáchání jeho trestné činnosti. Nebyla u něj zjištěna závislost na návykových látkách, lécích nebo alkoholu, jeho schopnost zdržet se zneužívání těchto látek byla v době páchání trestné činnosti i před spácháním trestné činnosti plně zachována. Nebyla u něj zjištěna žádná duševní porucha nebo choroba, jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti byly plně zachovány. Obžalovaný netrpí a netrpěl duševní poruchou či chorobou ve vlastním slova smyslu, tedy psychózou, jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly plně zachovány. Intelpekt obžalovaného se pohybuje v pásmu průměru, není chorobně narušen, obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení. Znalec u obžalovaného nenavrhuje uložení jakékoli ochranné léčby, obžalovaný nenaplnuje podmínky pro uložení zabezpečovací detence. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný. Podle závěrů znalce – psychologa je obžalovaný intelektově průměrný (IQ 105), bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Vyšetřením nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, sexuální deviace v pravém slova smyslu, zvýšené agresivitě, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech, tendencích ke konfabulacím či závažnějším narušením základních psychických funkcí (percepce, paměti, myšlení, pozornosti). Osobnost obžalovaného

je jednodušší, bez významnějších anomálií, bez zjevných známek citové či sociální maladaptace. Jeho emocionalita je méně diferencovaná, afektivita a psychika dostatečně stabilní. Povahově je extravertován, typově sangvinik. Vzhledem k nepřítomnosti vážnější duševní či sociální patologie i vzhledem k postojové otevřenosti obžalovaného lze považovat možnosti jeho resocializace za příznivé. Pravděpodobnost manifestně agresivních projevů není u obžalovaného zvýšená, sociálně afilativní a kooperativní kontrolní tendence jsou dostatečné. U obžalovaného nebyly zjištěny sklony ke konfabulacím. Dle sdělení obžalovaného znalci byl trestný čin spáchán během vzájemného fyzického napadení, jeho motivace nebyla podmíněná žádnou forenzně významnou osobnostní nebo psychickou patologií.

47. Podle § 213 odst. 1 tr. řádu soud předložil stranám k nahlédnutí **listiny**. Podle protokolu o zadržení osoby podezřelé byl obžalovaný zadržen dne 12. 1. 2024 v 6:35 hod. v místě svého bydliště. Z protokolu o prohlídce těla obžalovaného s fotodokumentací soud zjistil, že u obžalovaného byla při prohlídce těla provedené dne 12. 1. 2024 ve 14:50 hod. zjištěna drobná poranění na obou rukách (oděrky na pravém ukazováku a hřbetu levé ruky), drobné zranění na hlavě (oděrky či škrábanec na temeni), dále měl škrábanec v oblasti pravé lopatky. Podle záznamu o dechové zkoušce provedené byla dne 12. 1. 2024 v 7:58 hod. u obžalovaného zjištěna hladina alkoholu v dechu 0,76 ‰. Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem plyne, že ve vzorku krve obžalovaného odebrané dne 12. 1. 2024 v 10:13 hod. byla zjištěna hladina alkoholu 0,41 g/kg.
48. V dopise poškozenému ze dne 24. 1. 2024 se obžalovaný poškozenému omlouvá za způsobenou bolest a vyjadřuje lítost nad tím, že mu ublížil. Poukazuje na to, že pokud by poškozený za ním nepřišel ven, šel by obžalovaný domů. K tomu uvádí, že jej to nezabavuje viny. Obžalovaný nabízí poškozenému odškodnění. Uvádí, že je připraven nést odpovědnost, záležitost považuje za své selhání, obrovskou životní chybou a životní poučení a rád by své chování poškozenému vynahradil.
49. V lékařských zprávách Fakultní nemocnice Královské Vinohrady jsou popsána zranění poškozeného tak, jak plynou ze znaleckého posudku. Z dekurzu, příjmové zprávy ze dne 12. 1. 2024, záznamu o ošetření ze dne 12. 1. 2024 a zprávy o ambulantní vyšetření ze dne 12. 1. 2024 plyne, že poškozený byl ve 3:07 hod. převezen rychlou záchrannou službou na urgentní příjem s mnohačetnými ranami, bylo mu naměřeno 2,4 ‰ alkoholu v krvi, napadení si v celém rozsahu nepamatoval. Z propouštěcí zprávy plyne, že poškozený byl hospitalizován na Neurologické klinice od 12. do 15. 1. 2024, následně mu byl doporučen klidový režim a kontrola v chirurgické ambulanci 8–10 dní po extrahování stehů. Ve všech lékařských zprávách jsou zranění označována jako řezné a bodné rány, zprávy vypracovali MUDr. Nastasia Iashchenko (č. l. 153, 154 a 159-160), MUDr. Martin Ouzký (č. l. 158) a MUDr. Tomáš Sychra s MUDr. Andrejem Nikovem (č. l. 156-157).
50. Na fotografiích doložených svědkem L.S. při výslechu v přípravném řízení se nachází konverzace obžalovaného se svědkem, v níž svědek obžalovanému ve 2:39 hod. píše: „Co je ? Do prdele?“ „Mám někam přijet?“, obžalovaný odpovídá: „Co asi... zas dokazování kamaráda od xxx... On je na to buř a sanitka a bengy... Asi jdu sedět... dostal moc ildyž to vyprovokoval Vole strašný“ „Utekl sem...“ „Sorry nemůžu mluvit“ „Sem v pici“. Na to svědek odpovídá: „Vole nesej vem mi to“, obžalovaný odepisuje: „Kurva brečím“ „Nechci mluvit“. Součástí je fotografie oděvu potřísněného krví z 12. ledna ve 2:37 hod.
51. Protokoly o vydání věcí dokumentují vydání předmětů později podrobených odbornému zkoumání. Protokol o vydání věcí obžalovaného ze dne 12. 1. 2024 a usnesení o vrácení těchto věcí ze dne 13. 2. 2024 se vztahují zejména k oblečení obžalovaného, které měl na sobě v době útoku, a svazku klíčů s různými přívěsky, mimo jiné dvěma karabinkami a malým kapesním nožem otevíracím do strany s čepelí o délce 5 cm a dřevěnou stěrkou s kovem hnědé barvy délky 6 cm. Druhý protokol o vydání věci ze dne 12. 1. 2024 a usnesení o vrácení této věci ze dne 9. 4. 2024 se vztahují k telefonu vydanému obžalovaným zn. iPhone 8, č. modelu MQ6G2CN/A, IMEI 35 639510 371330 5 včetně SIM karty tel. č. xxx. Třetí protokol o vydání věci ze dne 12. 1. 2024 a

usnesení o zničení věci ze dne 13. 3. 2024 se vztahuje k oblečení poškozeného, jež měl na sobě v době útoku.

52. Z protokolu o domovní prohlídce s fotodokumentací soud zjistil, že v místě bydliště obžalovaného byly nalezeny desítky nožů různého typu, z toho dva vytipované nože (zavírací a kuchyňský) byly vydány k dalšímu zkoumání.
53. Na protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací je zachycen prostor ulice Xxx, Xxx. Podle protokolu se v době ohledání v blízkosti popelnic nacházela dvě místa o velké koncentraci kapek krve o ploše cca 1 m². Před vstupem do provozovny xxx se nacházela další místa s koncentrovanými kapkami krve o přibližně stejné velikosti jako na předchozím místě. Od těchto stop tvořily kapky krve souvislou cestu do provozovny, kde kolem baru vedly do zadní části podniku a končily u pánských toalet u umyvadla, které bylo od krve, stejně jako zrcadlo visící nad umyvadlem a jeho okolí. Pod umyvadlem se nacházela na dlažbě souvislá kaluž krve o průměru cca 40 cm. Z krve byly zajištěny genetické stopy.
54. Podle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, genetika a mechanoskopie na svazku klíčů s malým kapesním nožem (konkrétně ve vzorcích zajištěných z čepele a zavírací šterbiny nože) nebyla nalezena krev. DNA poškozeného bylo přítomno ve stěrech lidské krve zajištěné na místě činu a ve stopách zajištěných ze zimní bundy, bot a brýlí obžalovaného. Na tričku poškozeného se nacházelo několik bodnořezných poškození, a to jedno na předním dílu v oblasti průkrčníku a tři na zadním dílu na levé straně. Na mikině s kapucí poškozeného byla zjištěna tři bodnořezná poškození na zadním díle na levé straně. Na zimní bundě poškozeného byla zjištěna dvě poškození na přední straně, jedno na pravé polovině v oblasti krku bodnořezného charakteru, druhé bodnořezné se znaky následného tržení, ani jedno z nich neprocházelo skrz všechny vrstvy bundy. Na zadní straně bundy bylo zjištěno 5 poškození, a to dvě bodnořezná na kapuci neprocházející skrz všechny vrstvy materiálu a tři bodnořezná na levé straně bundy procházející skrz všechny vrstvy bundy. Popsaná poškození oděvu byla vytvořena bodnořezným nástrojem, například nožem. Z pohledu mechanoskopických závěrů nelze vzhledem ke struktuře materiálu, jeho pružnosti a dynamice děje individuálně identifikovat nástroj, kterým byla bodnořezná poškození oděvu vytvořena. Stejně tak nelze určit tvar ani délku čepele. Lze pouze konstatovat, že se jednalo o bodnořezný nástroj, např. nůž, a poškození mohla být vytvořena zkoumanými noži zajištěnými u obžalovaného při domovní prohlídce. Nelze vyloučit ani použití předložené věci B.8, tj. klíčového svazku s přívěskem.
55. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat vč. Blu-ray nosiče spolu s úředním záznamem o vyhodnocení dat získaných z telefonu obžalovaného soud zjistil, že obžalovaný dne 12. 1. 2024 v čase od 2:02:54 hod. vedl 42 minut dlouhý telefonický hovor se svědkem L.S. (tel. č. xxx uložené v telefonu jako „Xxx“). Se svědkem S. vedl obžalovaný telefonáty i v čase od 1:56:45 hod. v délce 5:51 min., jeden telefonát v délce 4:47 min. (v úředním záznamu bez uvedení času) a ode 2:56:23 hod. v délce 5:37 min. V čase ode 2:45:59 hod. telefonoval obžalovaný přibližně tři minuty se svědkyní J. B., již se neúspěšně pokoušel dovolat již v 1:36:52 a 2:45:22 hod.
56. Za souhlasu stran bylo pouze předloženo DVD na č. l. 405 se záznamem kamer z baru z místa činu spolu s úředním záznamem o vyhodnocení s fotografiemi. Záznamy pocházejí ze dne 11. 1. 2024 od 23:00 hod. do 12. 1. 2024 do 3:00 hod. a je na nich patrné, že v tomto období se v baru vyskytovali obžalovaný M. Š., svědkyně J. B., P. K., J. K. (barmanka) a poškozený L.N.. V čase 1:47:01 hod. si poškozený Němec přisedá ke stolu, u něhož sedí obžalovaný Š.. V 1:55:24 hod. obžalovaný platí a ve 2:06:48 hod. opouští bar. Ve 2:07:26 hod. se dva muži snaží pravděpodobně zabránit poškozenému, aby opustil bar a šel za obžalovaným. Ve 2:07:30 hod. poškozený opouští bar. V čase 2:08:40 hod. svědkyně K. přichází za bar a gestikuluje směrem ke vchodovým dveřím. Ve 2:10:03 hod. se do baru vrací poškozený (uvnitř baru se nachází svědkyně

B.) a směřuje podél barového pultu k WC. Ve 2:10:10 hod. se do baru vrací svědkyně K. a ošetřuje poškozeného.

57. Soud dále samostatně předložil screen shoty z DVD č.l. 405 z kamerového záznamu interiéru baru, kde se jedná o záběry kamery „BAR“, a to ze dne 12. 1. 2024 z časů 02:00:09, 01:54:03, 01:56:43, 01:56:42, 01:56:44, 01:56:56, 01:57:04, 01:57:04, 01:44:14 a 01:47:26. Z těchto screen shotů (a kamerového záznamu) vyplývá, že obžalovaný měl v průběhu noci ze dne 11. na 12. 1. 2024 v pravé přední kapse kalhot zastrčený předmět na sponě, kdy zejména ze záběrů z času 01:56:56 a 01:57:04 je zřejmé, že předmět je pravděpodobně z kovu, neboť se jeho viditelná část leskne *(pozn. K tomuto soud uvádí, že označené printscreeny jsou vytisknuty ve spise, nicméně popisovaný předmět je zřetelně a mnohem lépe vidět při přiblížení na monitoru PC, kvalita vytisknutých snímků je v tomto ohledu relativně nízká.)*.
58. Dále bylo přehráno DVD na č. l. 427 se záznamem kamer městského kamerového systému před barem. Na záznamech z kamery v ulici Xxx je zachycen obžalovaný, jak ve 2:09:00 hod. vychází z baru a odchází ze záběru kamery směrem do ulice Xxx. Ve 2:09:42 hod. vychází z baru poškozený a odchází stejným směrem jako dříve obžalovaný. Ve 2:09:55 hod. vyhlíží ode dveří baru svědkyně K., následně se k ní přidává muž a svědkyně se vrací do baru. Muž odbíhá směrem do ulice Xxx. Ve 2:10:30 hod. vychází z baru další muž a odchází do ulice Xxx. Ve 2:11:26 hod. přichází k baru muž ve tmavém oblečení a se světlými botami, pravděpodobně poškozený. Dojde ke dveřím baru, dovnitř ale nevstoupí, poodejde stranou, předklání se. Ve 2:11:51 hod. se ve dveřích baru objevuje svědkyně J. B., následně i svědkyně K., chytá poškozeného za předloktí a vede ho do baru. Ve 2:14:55 hod. přichází od ulice Xxx obžalovaný. V té době jsou před barem muž ve tmavém oblečení, svědkyně B. a K., kteří následně vejdou do baru, obžalovaný postává před dveřmi a ve 2:15:40 hod. odchází směrem do ulice Xxx. Ve 2:20:01 hod. přijíždí k baru záchranná služba a následně i policejní hlídka.
59. Ze sdělení Policie ČR ze dne 29. 7. 2024 plyne, že provozovatelem Xxx baru byly poskytnuty kamerové záznamy, které jsou přerušované v nepravidelných intervalech a délka přerušování není konstantní. Policejní orgán kamerové záznamy nijak neupravoval. Veškeré kamerové záznamy, kterými disponuje, policejní orgán dokládá spolu se sdělením na DVD, jedná se však o záznamy, které jsou již součástí spisu.
60. Podle protokolů o dechových zkouškách bylo dne 12. 1. 2024 naměřeno svědkům J. K. ve 3:04 hod. 0,67 ‰, J.B. ve 3:07 hod. 2,36 ‰, T. H. ve 3:19 hod. 1,68 ‰ a P. K. ve 3:20 hod. 1,34 ‰ alkoholu v dechu.
61. Dále bylo přehráno CD se záznamem volání na linku 155 spolu s úředním záznamem s přepisem volání. Svědkyně K. operátorovi sděluje, že na ulici Xxx v Xxx došlo ke rvačce, jednomu z mužů intenzivně teče krev z hlavy, reaguje, ale má u spánku tržnou ránu asi 3 cm. Zraněný se jmenuje L.N.. Druhý muž má nejspíš také úraz hlavy, není poznat, od koho krev pochází, je jí příliš. Nikdo není v bezvědomí. Operátor svědkyni uklidňuje a sděluje jí, že zraněný není v ohrožení života.
62. Podle úředního záznamu pprap. T. ze dne 12. 1. 2024 se po příjezdu hlídky do Xxx baru na místě již nacházela rychlá záchranná služba, zdravotními poskytovateli poškozenému první pomoc a poškozený byl převezen do nemocnice. Obsahem úředního záznamu jsou poznatky o zranění a ošetření poškozeného, která policii sdělili lékaři. Podle úředního záznamu o výjezdu stálé výjezdové skupiny ze dne 12. 1. 2024 byla výjezdová skupina k Xxxkému baru vyslána v 4:35 hod., na místě se nacházeli svědci K., H., K.. Úřední záznam o výjezdu ze dne 12. 1. 2024 obsahuje poznatky o totožnosti podezřelého a stavu poškozeného.
63. Podle úředního záznamu ze dne 12. 1. 2024 bylo provedeno šetření ke kontejnerům na papír v ulici Xxx a policie požádala pracovníka třídičky, aby ji upozornil v případě nálezu nože třídění odpadu. Podle druhého úředního záznamu z téhož dne bylo s cílem nalézt použitou zbraň provedeno šetření po trase, kterou obžalovaný označil jako odchodovou. Trasa počínala v okolí Xxx baru a končila v místě bydliště obžalovaného Xxx. Šetření se účastnilo 11 policistů, zbraň nebyla nalezena.

64. Ze sdělení ČSSZ ze dne 24. 5. 2024 vyplývá, že poškozený L.N. byl v pracovní neschopnosti od 13. 1. 2024 do 24. 5. 2024, jako profese poškozeného je uvedeno xxx.
65. V opisu z evidence rejstříku trestů ani opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam.
66. Z pracovního posudku obžalovaného jako zaměstnance spol. MBM GROUP s.r.o. ze dne 3. 9. 2024 vyplývá, že byl od 1. 4. 2022 do 31. 10. 2023 zaměstnán jako xxx, svou práci vykonával svědomitě a pečlivě, v kolektivu byl nekonfliktní.
67. Z prohlášení J.B. ze dne 23. 4. 2024 plyne, že hodnotí obžalovaného jako dobrého přítele, čestného člověka, který miluje fotbal, má hezký vztah s jeho dětmi, alkohol pije s mírou, není agresivní, spíše tichý, ve všech ohledech je to férový a slušný člověk.
68. Ze sdělení O.P. ze dne 3. 9. 2024 vyplývá, že hodnotí obžalovaného jako milého a ochotného, v práci pak spolehlivého a pracovitého.
69. Ze sdělení M. P. ze dne 3. 9. 2024 vyplývá, že hodnotí obžalovaného jako spolehlivého a nekonfliktního.
70. Z hodnocení obžalovaného za dobu výkonu vazby ze dne 4. 9. 2024 vyplývá, že obžalovaný dodržuje vnitřní řád věznice, jeho chování je bezproblémové a slušné. Měl pravidelné návštěvy, nebyl kázeňsky trestán.
71. Soud předložil připojení se k trestnímu řízení poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 22. 5. 2024 s přílohami. Poškozená na náhradu škody požaduje částku 26 753 Kč, jež představuje náklady na hrazené služby vynaložené v souvislosti s ošetřením jejího pojištěnce L.e N.. Poškozená uplatňuje zákonný úrok z prodlení z této částky ode dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení do zaplacení. Z vyúčtování zdravotní péče k náhradě za léčení ze dne 8. 3. 2024 a 22. 5. 2024 a rozpisů plateb k náhradě za léčení ze dne 8. 3. 2024 a 22. 5. 2024 plyne, že pojišťovna vynaložila na nákladech za hrazené služby v souvislosti se zraněním poškozeného ze dne 12. 1. 2024 za období od 12. 1. 2024 do 4. 3. 2024 částku celkem 26 752,94 Kč.
72. Z potvrzení Air Bank a.s. ze dne 13. 9. 2024 plyne, že I. V. zaplatila dne 11. 9. 2024 částku 26 753 Kč ve prospěch bankovního účtu č. xxx.
73. Dále byly předloženy fotografie doložené zpracovatelem odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, svědkem Pakostou, při jeho výslechu. Jedná se o zvětšené fotografie oblečení poškozeného, které jsou v menších rozměrech součástí odborného vyjádření, a fotografie pořízené při pokusu. Na fotografiích poškození bavlněného trika jsou patrná poškození, která vizuálně odpovídají popisu svědka Pakosty. V této souvislosti byly jako **věcné důkazy** předloženy i tři klíče, které byly k pokusu použity.
74. Takto provedené **důkazy soud hodnotil** jednotlivě, v jejich vzájemných souvislostech i jako celek, a po pečlivém uvážení všech okolností případu dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného spácháním jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku.
75. Ve věci proti sobě stály odlišné verze obžalovaného a poškozeného. Verze obžalovaného a poškozeného se od sebe liší jak v popisu událostí předcházejících jejich fyzické konfrontaci před Xxx, tak v popisu průběhu fyzického konfliktu.
76. Poškozený tvrdí, že konflikt inicioval obžalovaný již v baru, kde poškozeného bezdůvodně provokoval a povykoval na něj. Poškozený uvádí, že na to nereagoval, obžalovaného ignoroval, absolutně nic mu neřekl, jeho chování pouze komentoval před pracovníci baru, která jej pak z baru vyprovodila. Obžalovaný se podle poškozeného po 15 minutách vrátil a ukazoval dovnitř prostředník. Poškozený líčí, že když se měl bar zavírat, šel si ven zakouřit a venku uviděl ve vzdálenosti asi 20 metrů stát obžalovaného. Vydal se za ním zeptat se, co to celé mělo znamenat. K obžalovanému došel na vzdálenost asi půl metru nebo blíže. Dvakrát se obžalovaného zeptal, co

to mělo znamenat, obžalovaný neodpověděl. Poškozený se proto otočil, a v tu chvíli dostal ránu kovovým předmětem do pravého spánku. Pak již jen ležel a obžalovaný ležel na něm. Když se po napadení zvedl, obžalovaný již na místě nebyl. Vrátil se k baru, kde jej ošetřili a zavolali mu sanitku.

77. Obžalovaný připouští, že na místě činu byl a s poškozeným se dostal do fyzické konfrontace, popřel však, že by udeřil jako první a že použil nůž. Popisuje, že se v baru s poškozeným pohádal, protože obžalovaný komentoval, že poškozený se v baru pral se svými přáteli. Nato obžalovaného servírka (slovně) vyhodila z baru. Obžalovaný připouští, že mohl dovnitř baru přes okno ukázat prostředník, ačkoli tvrdí, že si to nevybavuje. Tvrdí, že při odchodu z baru domů uslyšel, jak za ním běží poškozený. Měl z něj strach, neboť má pověst rváče. V očekávání konfliktu si připravil do pravé ruky karabinu s klíči na zpevnění pěsti. S poškozeným si něco sdělili a poškozený jej udeřil. Chvilí se pošťuchovali a pak obžalovaný ležel na zádech a rozdával rány, a to tak, že máchal rukama a bránil se, nemířil na žádné konkrétní místo. Poškozený neměl zbraň a obžalovaného bil do hlavy, ruky, zad, boku a břicha, dokud je neroztrhl další muž. Poté, co poškozený odešel, se obžalovaný vrátil před bar, aby se ujistil, že je poškozený v pořádku, ale do baru jej nepustili, a tak odešel domů.
78. Soud neshledal věrohodnou ani verzi obžalovaného, ani verzi poškozeného. Poškozený sice tvrdil, že obžalovaného ignoroval, ale to zjevně jen zpočátku, v průběhu času je naopak zřejmé, že v baru probíhal mezi obžalovaným a poškozeným otevřený verbální konflikt. Na kamerových záznamech z prostor baru je zaznamenáno, jak poškozenému přítomní fyzicky brání v pohybu, aby předešli gradaci situace. Svědkyně K. popsala, že lidé v baru vytvořili štít, aby předešli fyzickému konfliktu poškozeného a obžalovaného, stejně tak svědek H. situaci popsal tak, že poškozenému bránili, aby se dostal do kontaktu s obžalovaným. To samé uvedla i svědkyně K., která doplnila, že obžalovaný vypadal, jako že se snaží vyprovokovat incident. V otázce, kdo konflikt inicioval, se svědci H., K. a poškozený shodují, že to byl obžalovaný, svědek K. si nevzpomíná, jak konflikt začal, ale popisuje jej jako vzájemný, svědkyně K. popisuje, že jej vyvolával obžalovaný a konflikt postupně gradoval. Svědkyně B. tvrdí, že konflikt vyprovokoval poškozený, podle svědkyně se tak chová pravidelně. V tomto směru je však třeba dodat, že svědkyně B. jednak byla značně pod vlivem alkoholu a jednak je kamarádkou obžalovaného, proto může být její prezentace situace tendenční ve prospěch obžalovaného. Kamerové záznamy z interiéru baru zachycující průběh večera dokládají, že poškozený se zprvu nechoval nijak agresivně či nestandardně. Lze tak uzavřít v souladu zejména s tvrzením svědků K., H. a K., že to byl obžalovaný, který verbálními poznámkami směrem k poškozenému konfliktní situaci vyvolal a tato postupně gradovala až k tendenci ze strany poškozeného k fyzické konfrontaci s obžalovaným. Na tomto závěru nic nemění ani výpovědi utajených svědků J.N. a A.N., kteří popsali poškozeného jako osobu, která vyvolává konflikty často, zcela bezdůvodně a pro zábavu, neboť v tomto konkrétním případě žádné takové jednání ze strany poškozeného z dokazování nevyplývá. Jisté je, že v průběhu večera proběhl mezi obžalovaným a poškozeným verbální konflikt, do něhož se oba aktivně zapojovali a který vyústil ve vykázaní obžalovaného z baru. Poškozený v tomto ohledu nelíčí průběh událostí pravdivě, průběh večera si buďto vlivem kombinace konzumace alkoholu a závažného poranění nepamatuje, nebo jeho popis záměrně uzpůsobuje ve svůj prospěch. Na jeho výpověď se proto nelze spolehnout, a to ani co do průběhu samotného fyzického konfliktu.
79. Stejně tak verze obžalovaného je nevěrohodná, neboť je nepravdivá minimálně v jeho tvrzení, že na poškozeného útočil pouze pěsti, ve které měl na zpevnění sevřenou karabinu s klíči. Uvedené je vyloučeno zejména charakterem ran, které byly poškozenému způsobeny. Podle znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Jiřího Hladíka a lékařských zpráv, které byly podkladem znaleckého posudku, se jednalo o rány řezného a bodnořezného charakteru. Obhajobou bylo namítáno, že znalec rány poškozeného osobně neviděl, svůj postup však znalec logicky vysvětlil, když uvedl, že na již ošetřených ranách by jejich charakter zkoumat nemohl a focení ran, které je třeba akutně ošetřit, není standardním lékařským postupem. Řezný a

bodnořezný charakter ran je navíc potvrzen i odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, kterým byl zkoumán charakter poškození oblečení poškozeného. Charakter rány na spánku jako bodnořezné pak plyne i z výpovědi K., která popsala, že ránu spínala prsty k sobě, aby zastavila krvácení, okraje rány přitom k sobě dobře přiléhaly, nebyly potřhané, jednalo se o čistý, hluboký a rovný řez. Obdobně svědkyně K. uvedla, že si vybavuje ránu, kterou měl poškozený od kořene nosu po oko. Ránu popsala jako rovně sečenou, podle svědkyně nevypadala jako roztržená. Je proto vyloučena obhajoba obžalovaného, že k útoku použil pouze karabinu připnutou na svazku klíčů, již si i s klíči vložil do dlaně na zpevnění pěsti. Rány nemohly být způsobeny vyčnívajícími klíči (anebo karabinou), neboť z výpovědi znalce MUDr. Hladíka jednoznačně plyne, že klíče způsobí tržně zhmožděnou ránu, která má nerovné okraje, naopak byly způsobeny ostrým a hrotnatým nástrojem, například nožem. Stejně tak zpracovatel odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie bylo potvrzeno, že rány klíčem zanechají v oblečení odlišné poškození než bodnořezný nástroj. To je patrné i z fotografií doložených zpracovatelem, který pro ilustraci provedl protřžení bavlněné látky klíčem a nožem a poškození nafotil. Ani na výpověď obžalovaného se proto nelze spolehnout.

80. Verze obžalovaného a poškozeného soud nemohl ověřit kamerovými záznamy, neboť kamerové záznamy z ulice místo činu nezabírají. Soud neměl k dispozici použitou zbraň, ta nebyla nalezena, přestože po něm bylo pátráno, jak plyne z úředního záznamu ze dne 12. 1. 2024. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, genetika plyne, že se pravděpodobně nejednalo o kapesní nožík, který tvořil přívěsek na klíčích obžalovaného, neboť na něm nebyly nalezeny stopy krve. Obžalovaný však měl mezi incidentem a svým zadržením dostatečný časový prostor, aby se nástroje zbavil. Průběh celého konfliktu neviděl nikdo ze svědků, pouze jeho závěru byli přítomni svědci H. a K., kteří však byli opilí a na podrobnosti si nevzpomínají.
81. Z výpovědi svědka H. plyne, že po odchodu poškozeného za obžalovaným z baru se za nimi vydal zjistit, co se děje. Uviděl, jak se perou, vyběhl za nimi a rozdělil je. Svědek není schopen popsat, jakým způsobem probíhal konflikt obžalovaného a poškozeného, když je od sebe rozdělil. Uvádí, že si je jistý tím, že se prali ve stoje. Současně však připouští, že když je od sebe rozdělával obžalovaný se mohl nacházet na zemi. Samotné rozdělení popisuje tak, že nechtěl, aby se prali, tak mezi ně vletěl. Detaily není schopen popsat, ale do konfliktu se fyzicky nezapojoval a nikoho nebil. Ačkoli ve prospěch věrohodnosti svědka hovoří, že svědek otevřeně přiznává opilost (svědkovi bylo ještě v 3:19 hod. naměřeno 1,68 ‰ alkoholu v krvi), mezery v paměti a chybějící úseky si nedomýšlí, výpověď svědka o průběhu konfliktu neposkytuje žádné detaily.
82. Z výpovědi svědka K. plyne, že z baru vyšel chvíli po svědkovi H., v samém závěru konfliktu, kdy obžalovaného s poškozeným od sebe rozdělával svědek H.. Poškozený se pak vracel do baru a svědek šel zkontrolovat obžalovaného. Svědek se k podobě končícího konfliktu vyjádřil zmatečně. Uvedl, že viděl, jak na obžalovaném poškozený seděl, že neví přesně, co viděl, ale že na místě již byl svědek H. a odtrhával je od sebe. Následně svoje tvrzení relativizoval a uvedl, že neví, v jaké pozici obžalovaný s poškozeným byli, byli se od něj daleko, byli na zemi, nedokázal identifikovat, jestli se nacházeli vedle sebe nebo jeden na druhém. Uvedl, že si vůbec nepamatuje, jak konflikt probíhal, když byli na zemi. Po předstření výpovědi z přípravného řízení, kdy uváděl, že obžalovaný ležel na zemi, soudu sdělil, že si to nepamatuje. Soud popis polohy obžalovaného a poškozeného ze strany svědka hodnotí jako zcela nespolehlivý, neboť jeho výpověď je rozporuplná, svědek sám uvádí, že si nevzpomíná, a z výpovědi svědkyně K. vyplynulo, že svědek byl v době události opilý.
83. Stran průběhu konfliktu není nápomocná ani výpověď svědkyně K.. Z výpovědi svědkyně K. plyne, že fyzické konfrontaci předcházela hádka poškozeného a obžalovaného venku před barem, kterou svědkyně viděla, když šla po odchodu poškozeného z baru zkontrolovat situaci. Situaci nevyhodnotila jako nebezpečnou a do baru se vrátila. Svědkyně K. dále popsala, co jí poškozený o konfliktu sdělil, avšak její výpověď je v tomto ohledu zprostředkovaná a soud sdělení poškozeného

svědkyni nepovažuje za věrohodný zdroj informací, když poškozený ani v řízení před soudem nesdělil pravdivý popis událostí.

84. Soud do jisté míry průběh fyzického konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným dovozuje na základě jejich zdokumentovaných zranění a zjištěného poškození oděvu.
85. Ve vztahu k poškozenému ze znaleckého posudku MUDr. Jiřího Hladíka plyne, že poškozenému byla způsobena řezná rána u kořene nosu v nosolící rýze vlevo délky asi 5 cm s přetětím lící tepny, bodnořezná rána nad ušním boltcem vpravo na hranici vlasové části délky asi 3 cm s přetětím povrchní větve spánkové tepny a vpáčením úlomku části spánkové kosti velikosti asi 8 mm, povrchní řezná rána v týlní krajině délky asi 2 cm. Dále byla poškozenému způsobena povrchní bodná rána vpředu na hrudníku nad hrudní kostí nepronikající do hrudní dutiny. Zde má soud oproti znaleckému posudku za zjištěnou pouze jednu ránu, neboť z fotografie trička poškozeného v odborném vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie je patrné, že v oblasti hrudní kosti se nacházelo v oděvu poškozeného pouze jedno poškození v oblasti průkrčníku. Pokud znalecký posudek uvádí ran více, patrně vychází z formulační nepřesnosti v lékařské zprávě z urgentního příjmu – chirurgie Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, kde je o vícero ranách hovořeno souhrnně ve vztahu k oblasti hrudní kosti a axilárních čar (pacient má „*bodné a povrchní rány nepenetrující na sternu, tři rány v levém hemithoraxu v axilární a zadní axilární čáře...*“). Dále byly podle znaleckého posudku poškozenému způsobeny tři bodné rány na levé přední straně hrudníku v pažních čarách nepronikající do hrudní dutiny. Přesněji se však jedná o rány na boční straně hrudníku, jak je patrné z fotografií oděvu poškozeného v odborném vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, což odpovídá i popisu ran ve zde citované lékařské zprávě jako ran umístěných v levém hemithoraxu v axilární a zadní axilární čáře. Rána, která způsobila vpáčení úlomku části spánkové kosti, vznikla působením násilí velké síly (při hodnocení na škále malá – střední – velká), ostatní rány vznikly působením násilí střední síly. Bodné, řezné a bodnořezné rány byly způsobeny hrotnatým ostrým nástrojem. Ztráta vědomí, kterou popsal poškozený při ošetření podle shora citované lékařské zprávy a kterou popsala i svědkyně K., která jej ošetřovala, podle znaleckého posudku nasvědčuje pro lehký otřes mozku.
86. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie dále plyne, že obžalovaný poškozenému zasadil několik ran, které neprošly skrz jeho oděv. Z poškození oděvu poškozeného je zřejmé, že obžalovaný se poškozenému pokusil způsobit dvě bodnořezné rány vpředu na krku, z nichž jedna se zastavila o zip bundy poškozeného a ani druhá skrz oděv poškozeného nepronikla, a dvě bodnořezné rány ze zadní strany hlavy a krku, které neprošly kapucí bundy. Z výsledku znalce MUDr. Hladíka vyplynulo, že oděv poškozeného neměl s ohledem na jeho materiál na zmírnění následků útoku zásadní vliv. Skutečnost, že ke zranění v těchto případech nedošlo, lze proto přičítat spíše způsobu vedení útoku.
87. Oproti tomu ve vztahu k obžalovanému z protokolu o prohlídce těla plyne, že měl na sobě po incidentu pouze drobné oděrky na pravém ukazováku a hřbetu levé ruky a drobné zranění na hlavě ve formě oděrek či škrábanců na temeni. Na fotografiích z prohlídky těla je dále patrný delší škrábanec v oblasti pravé lopatky.
88. Tvzení obhajoby, že obžalovaný utrpěl poranění lopatky, poranění rukou, poranění a pohmoždění hlavy, se jeví jako nadnesené. Z fotografií je patrné, že se jednalo o skutečně drobné, povrchové oděrky kůže a škrábance. Stejně tak nelze při pohledu na fotografie přisvědčit tvzení obhajoby, že by poranění jednoznačně svědčila o tom, že obžalovaný v průběhu konfliktu ležel na zemi. Škrábance na hlavě obžalovaného se nachází nahoře na temeni, na kterém by obžalovaný při stržení na zem neležel. Škrábanec v oblasti pravé lopatky mohl obžalovanému způsobit poškození, nejedná se nutně o zranění způsobené kontaktem se zemí. Drobnou oděrku z boku pravého ukazováku nejlépe vysvětluje vlastní útok obžalovaného, z jehož výpovědi plyne, že je pravák. Drobné oděrky a škrábance na hřbetu levé ruky lze vysvětlit vlastním útokem obžalovaného i jiným odřením v rámci souboje.

89. Na fotografiích těla obžalovaného pořízených při prohlídce těla dne 12. 1. 2024 v 14:50 hod. naopak nejsou zřejmé žádné počínající otoky, podlitiny či jiné stopy.
90. Obžalovaný tvrdí, že poškozený na něj útočil tak, že jej udeřil do hlavy, ruky, zad, boku a břicha. Z prohlídky těla však nevyplynula poranění v popsáných oblastech, hovořit lze pouze o ranách působících do oblasti temene v intenzitě, která obžalovanému způsobila pouze oděrky a škrábance, a o ranách působících škrábanec na zádech a oděrky na hřbetu levé ruky.
91. Zjištěnou absenci vážnějších zranění nezpochybňuje ani skutečnost, že svědci H., K. a K. popisují, že obžalovaný měl po incidentu hlavu od krve. Sám obžalovaný připouští, že se jednalo spíše o krev poškozeného. Uvedené odpovídá i závěrům odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, genetika, podle něhož shoda s DNA poškozeného byla nalezena ve stopách zajištěných na brýlích (dále i bundě a botách) obžalovaného.
92. Skutečnost, že obžalovaný měl po činu na hlavě krev poškozeného, však není způsobila potvrdit verzi obžalovaného, že poškozený na něm během fyzické konfrontace ležel. Vlivem tepenného krvácení totiž krev poškozeného vystřikovala směrem před něj i ve stoje, jak je patrné z fotografií z toalet uvnitř baru, na nichž je zachyceno, že poškozený krví potřísnil i zrcadlo umístěné přibližně ve výši očí.
93. Zjištění, že obžalovaný při fyzické konfrontaci neutrpěl žádná vážnější poranění, koreluje i se závěrem znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Hladíka, podle něhož u poškozeného nebyla zjištěna zranění svědčící pro jeho obranu před útokem. Soud toto zjištění interpretuje tak, že poškozený efektivní obranu proti obžalovanému nevedl. Naopak soud toto zjištění neinterpretuje jako obhajoba tak, že poškozený neměl, proti čemu se bránit, neboť tuto verzi vylučují zjištěná zranění poškozeného. Poškozený utrpěl závažná poranění způsobená bodnořezným nástrojem, která jej bezprostředně ohrožovala na životě. Oproti tomu obžalovaný utrpěl škrábance a drobné oděrky.
94. Na straně poškozeného lze s ohledem na zjištěná poranění připustit pouze neozbrojené působení fyzickou silou na poškozeného, přetahování či omezení obžalovaného v pohybu, poškrábání a způsobení oděrek. Oproti tomu na straně obžalovaného se jednalo o opakované působení bodnořezným nástrojem proti tělu poškozeného.
95. Pokud jde o události předcházející a následující fyzické konfrontaci, soud rekapitulovat, že v průběhu večera probíhal mezi obžalovaným a poškozeným v baru vzájemný verbální konflikt, který popsali všichni přítomní svědci (srov. výše) a který je zaznamenán i na kamerových záznamech z baru. Poté, co byl obžalovaný požádán, aby zaplatil útratu a odešel, dobrovolně tak učinil, zaplatil svědkyni K. a byl vyprovozen z baru svědkyní K., což popisují svědkyně K. a K., poškozený i obžalovaný. Při odchodu ukázal obžalovaný dovnitř do prostor baru skrz okno gesto vztyčeného prostředníčku a poškozený se nato vydal ven za obžalovaným, což popisují zejména svědci K. a H., svědkyně K. si pak vybavuje nespecifikované gesto. Z výpovědi provozní K. plyne, že se vydala zkontrolovat situaci, před barem uviděla, jak se obžalovaný s poškozeným dohadují, situaci nevyhodnotila jako nebezpečnou a do baru se vrátila. Mezitím dosud verbální konflikt mezi obžalovaným a poškozeným přerostl do fyzické roviny. Z výpovědi svědka H. plyne, že se z baru vydal situaci zkontrolovat a uviděl, že poškozený s obžalovaným se perou, vyběhl za nimi a bez použití násilí je od sebe rozdělil. Touto dobou z baru vyšel svědek K., který se vydal za nimi, jak plyne z jeho výpovědi. Na kamerových záznamech z ulice je patrné, že poškozený došel zpět před bar, kde postával, předkláněl se. Z výpovědi svědkyně K. plyne, že se následně poškozeného ujala a za pomoci svědka H. jej ošetřovala, když začal kolabovat. Z výpovědí svědků H. a K. plyne, že mezitím zkontrolovali zdravotní stav obžalovaného, a když zjistili, že je v pořádku, vrátili se zpět do baru. Na kamerových záznamech je patrné, že obžalovaný se vrátil před bar, kde chvíli postával, následně odešel. Z dat získaných z telefonu obžalovaného plyne, že rychlou záchrannou službu nevolal, podle záznamu volání na linku 155 ji přivolala svědkyně K..

96. Pokud jde o samotnou fyzickou konfrontaci, obžalovaný tvrdí, že poškozený fyzicky zaútočil jako první, tuto skutečnost nelze provedeným dokazováním ani potvrdit, ani vyvrátit. Soud proto v dalších úvahách vycházel z možnosti, že poškozený zaútočil jako první. Poškozený ostatně, soudě podle jeho chování v baru, pocíťoval k obžalovanému velkou nelibost. Lze rovněž připustit tvrzení obžalovaného, že z poškozeného měl strach, neboť poškozenému předchází pověst rváče, který konflikty vyhledává, jak vyplývá z výpovědí utajených svědků N. a N.. Poškozený je od pohledu statný, předmětného večera byl pod vlivem alkoholu, který mohl ovlivnit jeho vnímání bolesti. Nicméně i za těchto okolností soud považuje za vyloučené, aby obžalovaný poškozenému veškerá zranění způsobil v sebeobraně. Je vyloučeno, že aby k překonání prosté fyzické síly neozbrojeného poškozeného obžalovaný (který sám není drobné konstituce) musel poškozenému uštědřit bodnořezným nástrojem střední silou povrchní ránu do oblasti hrudní kosti, povrchní ránu do týlní oblasti, tři bodné rány do boční strany hrudníku, řeznou ránu do oblasti kořene nosu, která přetřela jeho lící tepnu, a velkou silou bodnořeznou ránu nad levým uchem, která mu přetřela povrchní větev spánkové tepny a způsobila vpáčení úlomku části spánkové kosti, to vše za situace, kdy poškozený obžalovanému žádné vážné zranění objektivně nepůsobil. I pokud se na straně obžalovaného zpočátku mělo jednat o obranný zákrok, brzy se přenesl do útoku na poškozeného v podobě, která k obraně obžalovaného zjevně potřebná nebyla. Toto si zjevně uvědomoval i sám obžalovaný, když svému kamarádovi S.ovi napsal „*On je na to huř a sanitka a bengá... Asi jdu sedět... dostal moc ildyž to vyprovokoval Vole strašný*“. Soud proto hodnotí jako vyloučené, že by obžalovaný poškozenému zranění učinil v přiměřené sebeobraně. O tom ostatně svědčí i zakončení konfliktu, neboť obžalovaný v útoku neustal ze své iniciativy s tím, že poškozeného zneškodnil, ale teprve po zásahu svědka T. H.. V tu chvíli již poškozený čelil vedle vpáčení úlomku spánkové kosti zejména rozsáhlému krvácení, v případě dvou ran se jednalo o krvácení tepenné. Je nutné předpokládat, že bez zásahu svědka by obžalovaný v útoku pokračoval, přestože zdravotní stav poškozeného již znemožňoval, aby pro obžalovaného představoval reálnou hrozbu. Pro úplnost soud dodává, že z kamerových záznamů je patrné, že poškozený zpět do baru, kde mu byla poskytnuta pomoc, došel po svých, to ale neznamená, že měl dostatek síly i na vedení útoku, tím spíše útoku v intenzitě, který by bylo potřebné odvracet opakovanými ranami bodnořezným nástrojem. Pokud obžalovaný tvrdí, že poškozený při útoku nad ním klečel nebo stál, obžalovaný ležel na zemi, tato skutečnost nebyla dokazováním potvrzena, ani vyvrácena, obžalovaný s poškozeným se mohli nacházet v prakticky jakékoli poloze umožňující obžalovanému směřovat rány do shora vymezených oblastí těla a poškozený v poloze umožňující mu obžalovaného způsobit shora popsaná drobná poranění. Je proto třeba vycházet z možnosti, že tomu tak bylo, avšak v podobě, která neposkytovala poškozenému nad ozbrojeným obžalovaným fyzickou převahu.
97. Bylo-li obhajobou namítáno, že na místě nebyl nůž, neboť jej nikdo neviděl, soud poukazuje na to, že u fyzického napadení nebyl žádný svědek vyjma svědka H., který si však pro opilost s jistotou nevzpomíná ani na polohu poškozeného a obžalovaného v době, kdy je od sebe rozdělil, natož aby byl schopen věrohodně popsat, zda se na místě nacházela zbraň. V tomto kontextu je třeba uvést, že z kamerových záznamů z DVD č.l. 405 kamery „PBAR“ a pořízených screen shotů vyplývá, že obžalovaný měl v pravé přední kapse kalhot zastrčený předmět, který byl okraji kapsy uchycen za sponu, a tento předmět byl pravděpodobně z kovu, neboť dle kamerových záznamů způsoboval odlesky světla. Obžalovaný k tomuto uvedl, že se jednalo o karabinu, kterou zde měl připravenou k případnému použití v očekávání konfliktní situace s poškozeným. Tomuto vysvětlení soud neuvěřil. Tvar spony dle kamerových záznamů jednak neodpovídá tvaru zakončení karabiny, jednak je zřejmé, že na sponu navazuje další část předmětu schovaného v kapse, který svým tvarem neodpovídá údajné zbylé části karabiny. Umístění, tvar, velikost a způsob nošení dotčeného předmětu naopak zcela odpovídá kapesnímu zavíracímu noži, včetně jeho typického nošení v podobě zachycení spony za přední část kapsy kalhot tak, aby jej jeho nositel v případě problémů mohl snadno využít. Jakkoli se nabízí úvaha, že předmět na sponě v kapse obžalovaného je

skutečně zavírací nůž, kvalita rozlišení kamerových záznamů není dostatečná proto, aby soud mohl bez dalšího uzavřít, že se o zavírací nůž skutečně jednalo.

98. Obhajoba rovněž namítala, že obžalovaný rány nesměřoval, jednalo se o nekoordinované máchání rukama do prostoru, byla tma a obžalovaný ztratil při útoku brýle a na poškozeného neviděl. Tomu však nenasvědčuje způsob provedení útoku spočívající v působení bodným nástrojem výhradně do oblastí, které jsou i v laické představě mimořádně citlivými, a to opakovaně. Konkrétně se jednalo o rány do oblasti hlavy (3 rány v oblasti obličeje, spánku a týle, dvě rány ze zadní strany hlavy a krku nepronikající přes oděv), hrudníku (3 rány na levé boční straně) a krku (dvě rány nepronikající přes oděv, jedna rána nad hrudní kostí v blízkosti krku). Opakované zasažení podobných oblastí svědčí o záměru tuto oblast zasáhnout, byť vlivem okolností zmiňovaných obhajobou (zhoršená viditelnost, ztráta brýlí) a pohybu poškozeného rána nemusela skončit zaměřena s naprostou přesností. Pakliže by se jednalo o naprosto nevědomé zasažení poškozeného, soud by očekával u poškozeného rozmístění poranění na náhodných oblastech jeho těla včetně oblastí méně rizikových.
99. Pro úplnost soud dodává, že obhajoba poukazovala na to, že máchání rukama ze strany obžalovaného popsala svědkyně K.. Svědkyně však hovořila o gestikulaci doprovázející hádku obžalovaného s poškozeným před barem, nikoli jeho chování během fyzické konfrontace.
100. Následky a potenciální následky jednání obžalovaného jsou prokázány zejména znaleckým posudkem MUDr. Jiřího Hladíka. Ze znaleckého posudku plyne, že kvůli přetěti lícni tepny a povrchní větve spánkové tepny docházelo u poškozeného ke značnému krvácení. V případě, že by krvácení nebylo stavěno a následně by nedošlo k včasnému chirurgickému ošetření, hrozily by poškozenému nadměrné krevní ztráty spojené s pokrvácivým šokem a poté se smrtí. Tomuto následku zabránil zejména zákrok svědkyně K., která poškozenému volala záchrannou službu, jak plyne ze záznamu volání na linku 155, a poskytla mu první pomoc. Svědkyně popsala, že poškozenému krvácející ránu na spánku spíнала prsty, z její výpovědi plyne, že poškozený u toho omdléval. To potvrdil i svědek H., který svědkyni pomáhal poškozeného držet, aby nespádl ze židle. Z výpovědi svědkyně plyne, že stav poškozeného před příjezdem záchranné služby působil kriticky, poškozený chroptěl, protácel oči. Velké ztráty krve jsou zdokumentovány protokolem o ohledání místa činu s fotografiemi, na nichž je patrná cesta poškozeného z místa útoku dovnitř do baru, kterou lemují kapky až kaluže krve.
101. Soud dále za potenciálně život ohrožující považoval samotnou bodnořeznou ránu v pravé spánkové krajině s vpáčeným úlomkem části spánkové kosti. Ze znaleckého posudku MUDr. Hladíka vyplynulo, že při hlubším vpáčení mohlo dojít k pohmoždění mozku či trhlině tvrdé mozkové pleny s krvácením do mozkových obalů.
102. Dvěma ranami bodnořezným nástrojem do přední oblasti krku poškozeného obžalovaný mohl poškozeného ohrozit na životě, pakliže by nástrojem zasáhl hrdelní žílu. Znalec MUDr. Hladík upozornil zejména na to, že v případě protnutí hrdelní žíly hrozí s ohledem na negativní tlak vznik vzduchové embolie s následnou zástavou srdce. Soud má za to, že bylo dílem náhody, že při pohybu bodnořezným nástrojem směrem ke krku poškozeného rizikovou oblast nezasáhl.
103. Znalec MUDr. Hladík dospěl k závěru, že život poškozeného mohl být ohrožen i bodnými ranami směřovanými do hrudníku, pokud by pronikaly až do dutiny hrudní. Dokazováním se nepodařilo zjistit podobu použitého bodnořezného nástroje, tedy ani délku jeho čepele. Proto soud nemá za prokázané, že by nástroj vůbec byl způsobilý proniknout do dutiny hrudní, a způsobit tak poškozenému život ohrožující zranění. V této souvislosti soud poukazuje na to, že obhajobou bylo z výpovědi znalce dovozováno, že ostří nástroje muselo být o rozměrech drobně přesahujících 1,5 cm, uvedené však z výpovědi znalce neplyne, neboť znalec se vyjadřoval k minimální délce ostří způsobilé způsobit zjištěná poranění.

104. Obžalovaný způsobil poškozenému zranění, které jej bezprostředně ohrožovalo na životě. Na tomto závěru ničeho nemění, že úmrtí bylo možné zamezit poskytnutím první pomoci spočívající ve stlačení rány a zastavení krvácení. Obžalovaný učinil jednání, které mělo za následek vznik bezprostřední hrozby úmrtí poškozeného. Teprve následně bylo možné bezprostředně hrozící následek odvrátit prostřednictvím poskytnutí první pomoci poškozenému (což obžalovaný neučinil a k poskytnutí první pomoci došlo nezávisle na jeho vůli). Pro úplnost lze dodat, že není pravdou, že by z výpovědi znalce plynulo, že by takový zákrok zvládl i poškozený, jak tvrdí obhajoba. Znalec naopak poukazoval na to, že on sám by sice zákrok k zastavení krvácení sám na sobě učinil, laik by však k takovému postupu především musel zachovat klid a nepanikařit ze stříkající krve. Nadto je třeba poukázat na skutečnost, že poškozený takového zákroku nebyl objektivně schopen, když omdléval a ztrácel vědomí – bez poskytnutí promptní pomoci dalšími osobami by tak u něj docházelo ke krvácení, které by s ohledem na ztrátu vědomí sám nebyl schopen utlumit.
105. Uvedené není dotčeno ani sdělením operátora linky 155 svědkyni K., že poškozený není v ohrožení života, na něž poukazovala obhajoba. Operátor nebyl se zdravotním stavem poškozeného podrobně seznámen a jeho sdělení soud chápe jako učiněné ve snaze uklidnit volající, aby byla schopna operátorovi sdělit potřebné informace a poškozenému poskytnout první pomoc.
106. Pokud jde o průběh léčby a návrat poškozeného do normálního života, poškozený byl po útoku v důsledku zranění hospitalizován ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady v době od 12. 1. 2024 do 15. 1. 2024, jak plyne z propouštěcí zprávy. Poškozený doložil potvrzení o tom, že po propuštění se nacházel v pracovní neschopnosti až do 24. 5. 2024. Podle znalce MUDr. Hladíka však pro takto dlouhou pracovní neschopnost nebyl medicínský důvod, neboť standardní doba léčby činí v obdobných případech 4 týdny, po které je nutný klidový režim s vyloučením fyzické zátěže a s užíváním léků tlumících bolest. Znalec sice připustil, že důvody pro pracovní neschopnost mohly být psychické, z výpovědi poškozeného však plyne, že psychologickou pomoc nevyhledal, jeho možné psychické potíže tak nebyly nijak objektivizovány. Poškozený k průběhu léčby žádné lékařské zprávy nedoložil. Svědci se neshodují na tom, kdy poškozeného začali opět vidat v restauračních zařízeních a někteří svědci (utajená svědkyně A.N. a svědkyně J. B.) tvrdí, že to bylo již týden po projednáváním incidentu. To zadává dalším pochybnostem o pravdivosti výpovědi poškozeného, kterou soud celkově nehodnotil jako věrohodnou (srov. výše). Proto soud při dalším posouzení věci z tvrzení poškozeného, která nemají oporu v lékařských zprávách a znaleckém posudku MUDr. Hladíka, nevycházel. Tvrzení poškozeného, že užíval 9 prášků denně, bolest mu znemožňovala běžné fungování, omezovala jej ve spánku, krvácela mu rána u nosu, motání hlavy mu znemožňovalo se postavit, zdravotní stav mu znemožňoval styk s šestiletou dcerou, musel si nechat obstarat stravu a nákupy, se sice laicky jeví jako přiléhavá zjištěným zraněním, jejich trvání v intenzitě omezující poškozeného v běžném životě po dobu až do 24. 5. 2024 však bylo znaleckým posudkem vyloučeno. Ze znaleckého posudku plyne, že trvalé následky bude možné hodnotit teprve po roce od události, lze uvažovat o tom, že poškozenému zůstanou po útoku méně výrazné jizvy.
107. Obhajobou bylo namítáno, že s kamerovými záznamy bylo manipulováno, neboť jsou trhané a chybí v nich podstatné časové úseky. Provozní baru svědkyně K. přesvědčivě vysvětlila, proč záznamy nepředstavují souvislý celek, z její výpovědi plyne, že v baru je instalován starý kamerový systém, který spíná v reakci na pohyb, a pokud hosté v baru sedí v klidu, nezabírá. Vedle toho má soud průběh večera v baru v potřebném rozsahu za prokázaný výpověďmi svědků K., K., H., K. a B..
108. Obhajobou dále bylo opakovaně namítáno, že je nestandardní, že v přípravném řízení nebyly pořízeny fotografie poškozeného. K tomu lze uvést, že ačkoli by pořízení fotografií poškozeného mohlo být pro důkazní účely užitečné, fotografie nejsou jediným možným pramenem důkazů, na jejichž základě může soud v rámci volného hodnocení důkazů činit skutková zjištění vztahující se k podobě zranění způsobených poškozenému. V tomto ohledu není absence fotografií

na škodu, neboť zranění jsou zdokumentována prostřednictvím lékařských zpráv, výsledků svědků a jejich podoba koreluje s podobou zjištěného poškození oděvu poškozeného, jak soud podrobně rozvádí na jiných místech rozsudku.

109. Stran poškození oděvu poškozeného bylo namítáno, že závěry odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie nelze přezkoumat, neboť oblečení poškozeného bylo po zkoumání zničeno. Ve věci však nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by zavdaly pochybnostem nad věrohodností závěrů odborného vyjádření, pro které by soud shledal potřebným odborné vyjádření podrobit přezkumu. Autor odborného vyjádření, svědek Pakosta, obhájil své závěry v rámci své výpovědi v hlavním líčení, kdy logicky popsal, jakým způsobem dospěl ke svým závěrům, kdy uvedl, že ke svým závěrům dospěl zkoumáním poškozením pod mikroskopem, a na fotografiích pořízených v rámci pokusu demonstroval, že poškození oděvu způsobené klíči a bodnořezným nástrojem je vizuálně odlišné. Závěry odborného vyjádření k podobě ran v oblečení poškozeného plně odpovídají závěrům zjištěným k podobě ran na těle poškozeného. Nebylo zjištěno, že by svědek Pakosta měl zájem na výsledku věci ani žádný jiný motiv pro podání nepravdivého odborného vyjádření či výpovědi. Soud oproti obhajobě nehodnotí jako podivné, že svědek Pakosta teprve před hlavním líčením provedl pokus, jehož výsledky během své svědecké výpovědi prezentoval, naopak soud v demonstraci výsledků pokusu při svědecké výpovědi vidí adekvátní snahu srozumitelným způsobem prezentovat své výsledky. Rovněž soud nepovažuje za nestandardní, že oblečení poškozeného bylo zničeno, neboť ke zničení mohlo dojít z hygienických důvodů, pakliže o oblečení poškozeného kontaminované krví matka poškozeného nestála. Bylo-li namítáno, že matka poškozeného před zkoumáním oblečení oděv vyprala, z výpovědi svědka Pakosty však plyne, že vyprání oděvu se neprojeví v podobě poškození z hlediska jejich charakteru jako bodných/bodnořezných nebo tržných.
110. Soud zamítl jako zjevně nadbytečné návrhy na doplnění dokazování výsledkem dalších svědků, a to zpracovatele úředního záznamu č. l. 150, kpt. Bc. M. K., MUDr. N. I., Ing. MUDr. M. O., MUDr. T. S. a MUDr. A.N., J.K., pprap. M.T. a zpracovatelky odborného vyjádření z odvětví genetika kpt. Mgr. Jany Novákové, Ph.D.
111. Smyslem dokazování v trestním řízení je zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 2 odst. 5 trestního řádu). Neakceptování důkazního návrhu lze obecně založit třemi důvody: Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na tvrzení nedisponuje vypovídací potencií. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností ověřeno nebo vyvráceno.
112. Pokud jde o výsledky svědků MUDr. N.I., Ing. MUDr. M.O., MUDr. T.S. a MUDr. A.N., jedná se o lékaře, kteří provedli vyšetření poškozeného v rámci jeho hospitalizace a následném pobytu v nemocnici v termínu 12. – 15. 1. 2024. Obhajoba je navrhovala vyslechnout za účelem bližšího popisu zranění poškozeného, a to zejména v souvislosti s tvrzením obžalovaného, že v průběhu konfliktu s poškozeným měl v ruce toliko karabinu se svazkem klíčů. Soud má za bezpečně prokázané, že poškozený utrpěl řezná a bodná zranění (popř. bodnořezná). Uvedené vyplývá již z lékařských zpráv zpracovaných navrhovanými svědky (č. l. 153–160), kde jsou zranění popsána jako řezná a bodná. V této souvislosti soud považuje za vhodné doplnit, že formulace popisu zranění poškozeného užívané zmíněnými lékaři nejsou zcela totožné (tj. zjevně se nejedná o formulace vzniklé při prvním ošetření a následně toliko kopírované do dalších a dalších lékařských zpráv). Soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství pak uvedl, že ohledně popisu typologii zranění (ran) existuje celosvětový úzus, kdy se jedná o označení bodná – řezná – tržná – zhmožděná, popř. jejich kombinace. Nadto je třeba uvést, že svědkyně P. K. i J. K. shodně popsaly, že rána, kterou viděly, byla rovná, tj. rovně sečená, sv. K. dokonce doplnila, že se jednalo o čistý hluboký a rovný řez, okraje rány byly hladké, nebyly potrhané. Zjištěný charakter ran pak plně

koresponduje s charakterem poškození oděvu zjištěným odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie a výpovědi jeho zpracovatele, svědka Pakosty. Výslech uvedených ošetřujících lékařů ve vztahu k charakteru zranění poškozeného má proto soud za nadbytečný.

113. Pokud jde o navrhovaný výslech zpracovatele úředního záznamu č. l. 150, kpt. Bc. M.K., je zjevné, že výslech by měl směřovat k obsahu tohoto úředního záznamu, kde jsou zachycena zjištění z prvotního vyšetření poškozeného. Poškozený byl vyslechnut v přípravném řízení a následně i v řízení před soudem, obsah jeho výpovědi pak byl podroben hodnocení soudu, jak je popsáno výše. V tomto směru považuje soud výslech kpt. Bc. M. K. za nadbytečný. Nadto je třeba poukázat na to, že Bc. K. vytěžoval poškozeného dne 12. 1. 2024 v průběhu hospitalizace poškozeného na neurochirurgii, tj. v době, kdy byl poškozený zjevně ještě otřesen v důsledku čerstvých zranění, kdy i dle obsahu úředního záznamu si poškozený nedokázal vybavit žádné podrobnější skutečnosti stran konfliktu s obžalovaným.
114. Obdobně pak jako nadbytečný soud vyhodnotil i navrhovaný výslech pprap. M. V.M. T.. Jeho výslech byl navrhován k objasnění zranění poškozeného, a to zjevně v souvislosti s úředním záznamem ze dne 12. 1. 2024 na č. l. 437. Jmenovaný v odkazovaném úředním záznamu zachycuje zjištění k osobě poškozeného – tj. že se ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady dozvěděl, že poškozený utrpěl řezná zranění a frakturu lebky na boční straně, kdy poškozený byl po ošetření umístěn na oddělení Neurochirurgie v pavilonu S1 v pokoji č. 8. Je zřejmé, že se jedná o zjištění operativního charakteru, sloužící k tomu, aby orgány činné v trestním řízení mohly efektivně zvážit další postup. Dále je zřejmé, že na základě těchto zjištění následně kpt. Bc. M. K. vytěžil poškozeného, jak je popsáno v předchozím odstavci. Lze tak uzavřít, že není žádný důvod předpokládat, že svědek pprap. T. zranění poškozeného viděl a že by byl schopen ke zranění poškozeného vypovědět cokoli bližšího, než již vyplynulo z lékařských zpráv a znaleckého posudku znalce v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství.
115. Soud zamítl i návrh na výslech J. K. K němu svědkyně J. K. uvedla, že fakticky stahoval a zálohoval kamerové záznamy z kamerového systému interiéru Xxx baru. Na žádost soudu se svědkyně K. po svém výslechu v rámci hlavního líčení telefonicky dotázala J. K., zda má ještě k dispozici zálohu stažených kamerových záznamů, který jí odpověděl, že nikoli. Soud opakovaně připomíná, že svědkyně K. sama vypověděla, že jí je známo, že kamery nezaznamenávají souvislý záznam, nýbrž pořízené sekvence záznamů na sebe časově nenavazují. Tímto jsou dle názoru soudu rozptýleny tvrzení obhajoby, že by s kamerovými záznamy policejní orgán jakkoli účelově manipuloval. Lze tak shrnout, že navrhovaný svědek nemá potenciál vypovědět k projednávanému skutku cokoli relevantního. I kdyby snad svědek (v čistě hypotetické rovině) měl k dispozici kamerové záznamy z interiéru Xxx baru v širším rozsahu, než je aktuálně má k dispozici soud, pak ani tyto záznamy by neměly zásadní potenciální přínos. K průběhu děje v interiéru Xxx baru vypovídali již obžalovaný, poškozený a svědci (T. H., D. K., P. K., J. K. a J. B.), přičemž jejich výpovědi jsou objektivizovány a doplněny kamerovými záznamy v časových sekvencích, jak je má soud k dispozici. Soud tak má dostatečný podklad pro zhodnocení situace v interiéru baru, přičemž je třeba zdůraznit – to nejpodstatnější se neodehrálo v interiéru baru, nýbrž před barem mimo záběry kamerových systémů.
116. Konečně soud zamítl jako zjevně nadbytečný návrh na výslech zpracovatelky odborného vyjádření z odvětví genetika kpt. Mgr. Jany Nováčkové, Ph.D., který byl navrhován za účelem zjištění, jaké biologické stopy byly, nebyly, mohly nebo nemohly být přítomny na klíčovém svazku. Skutečnost, že klíče nebyly nástrojem, který poškozenému způsobil rány, má soud již za prokázanou jinak než zkoumáním genetických stop na klíších. Uvedené plyne ze zjištěného charakteru ran na těle poškozeného a poškození oděvu (v tomto ohledu lze odkázat na odůvodnění shora ve vztahu k navrhovaným výslechům ošetřujících lékařů), které podle znaleckého posudku znalce MUDr. Hladíka, jakož i odborného vyjádření z odvětví mechanoskopie a výpovědi jeho autora, svědka Pakosty, klíči způsobeny být nemohly, neboť je způsobil bodnořezný nástroj. Naopak

skutečnost, že na nožíku, který byl přívěskem klíčku, se krev nenacházela, je prokázána již odborným vyjádřením z odvětví genetika.

117. Jednání obžalovaného soud **po právní stránce** hodnotil jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný se pokusil poškozeného usmrtit. V otázce **míry zavinění** soud shledal u obžalovaného úmysl nepřímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobit poškozenému následek ve formě usmrcení, a byl s takovým následkem pro případ, že jej způsobí, srozuměn.
118. Při právní kvalifikaci skutku jako pokusu trestného činu vraždy je zásadní zkoumat spíše než objektivní následky jednání obžalovaného, k jakým možným následkům směřovalo jeho zavinění (subjektivní stránku). Podstatou zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku je úmyslné usmrcení jiného člověka. Z hlediska subjektivní stránky se vyžaduje úmysl, nevyžaduje se přitom úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tedy aby pachatel poškozeného chtěl usmrtit, postačí i úmysl nepřímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. V případě zavinění ve formě úmyslu nepřímého podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku pak pachatel musí minimálně vědět, že svým jednáním může způsobit jinému člověku smrt, a s takovým následkem být srozuměn.
119. V otázce posuzování subjektivní stránky pokusu trestného činu vraždy lze odkázat na judikaturu Nejvyššího soudu (viz usnesení ze dne 26. 7. 2016, sp. zn. 6 Tdo 878/2016, 3 Tdo 1556/2016) a Ústavního soudu (viz usnesení sp. zn. I. ÚS 3658/16 ze dne 16. 1. 2017), podle níž pokud obviněný vede velkou silou útok proti oblasti těla, kde jsou uloženy životně důležité orgány (v konkrétních judikovaných případech šlo o útok střepem proti krku poškozeného či nožem na srdeční oblast) a jeho intelektové schopnosti mu umožňovaly uvědomit si hrozící následky, lze z toho dovodit eventuální úmysl obviněného usmrtit poškozeného. Citovaná judikatura vychází z toho, že i běžný laik dobře ví, kde se nachází životně důležité orgány. Důležité je, aby pachatel věděl, že jeho konkrétní jednání, zejména způsob útoku, může mít za možný následek smrt, a aby si byl vědom souvislosti mezi svým jednáním a následkem. Na zavinění pachatele zejména usuzujeme právě ze způsobu provedení útoku. Zvláštní roli při posuzování úmyslu, a to zejména v případě eventuálního úmyslu u pokusu, hraje intenzita útoku (srov. Vladimír Solnař, Jaroslav Fenyk a Dagmar Císařová, *Systém českého trestního práva: Základy trestní odpovědnosti*. Praha: Novatrix, 2009, str. 299).
120. Rozhodovací praxe shledala nepřímý úmysl obviněného usmrtit poškozeného například v případě, kdy obviněný ve stavu opilosti po předchozí rozepři poškozeného dvěma rychlými pohyby pořežal zavíracím nožem do oblasti obličeje a krku a poté z místa odešel, aniž by se snažil silně krvácejícímu poškozenému poskytnout první pomoc, kdy k úmrtí poškozeného nedošlo vlivem okolností na jednání obžalovaného nezávislých, zejména díky včasnému lékařskému ošetření (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2023, sp. zn. 4 Tdo 159/2023). Obdobně byl úmysl usmrtit dovozen například v případě, kdy se obviněný po skončení taneční zábavy dostal do slovní i fyzické potyčky s poškozeným a kapesním nožem o délce 7,5 cm jej bodl pětkrát do oblasti hlavy, hrudníku a břicha (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 5. 2019, sp. zn. 3 Tdo 387/2019). Existenci úmyslu obviněného poškozeného usmrtit nebrání ani to, že poškozený sám obviněného ohrožoval, jak tomu bylo ve věci projednávané Nejvyšším soudem pod sp. zn. 7 Tdo 184/2014, kde byl úmysl usmrtit poškozeného dovozen v případě šesti bodných ran do hrudníku kapesním nožem za situace, kdy poškozený sám obviněnému dříve hrozil nožem.
121. Lze shrnout, že judikatura zastává názor, že způsob provedení útoku spočívající ve vedení pohybu kapesním nožem v oblasti krku (kde hrozí úmrtí v důsledku přetěti krkavice a hrdeční žíly), vedení bodných ran do oblasti hrudníku a hlavy (kde se nachází životně důležité orgány) nasvědčuje přinejmenším srozumění obviněného s možností úmrtí poškozeného. Judikatura vychází z toho, že i běžný laik ví, kde se nacházejí životně důležité orgány. Za další okolnost nasvědčující srozumění

obviněného s možností úmrtí poškozeného je třeba považovat i ponechání silně krvácejícího poškozeného bez poskytnutí první pomoci. Shledání požadované formy zavinění nebrání ani předchozí provokativní jednání poškozeného.

122. V projednávané věci srozumění obžalovaného s následkem v podobě smrti svědčí zejména to, že obžalovaný použil k útoku na poškozeného (který nebyl nijak ozbrojen) bodnořezný nástroj, který opakovaně směřoval střední až velkou silou do mimořádně citlivých oblastí těla poškozeného, zejména do oblasti spánku, nosní krajiny a krku, kde se nachází mozek, důležité tepny a žíly. Obžalovaný si při směřování pohybu bodnořezným nástrojem do oblastí hlavy, krku a hrudníku musel být vědom možnosti zasažení těchto tepen a žil, rizika poranění lebky a mozku, tedy možnosti způsobení vážných zranění poškozenému s následkem ve formě smrti, a s takovým následkem musel být smířen (srozuměn). Při směřování ran bodnořezným nástrojem do oblasti hrudníku a týlu, kdy si musel být vědom, že tím zvyšuje riziko vykrvácení. Zejména opakované zasažení podobné části těla a směřování ran výhradně do oblastí, jež i laik považuje za citlivé (hlavy, krku a hrudníku), svědčí o tom, že rány byly cílené. Na druhou stranu je třeba zohlednit i to, že vlivem špatné viditelnosti, tvrzené ztráty brýlí, potenciálního pohybu a obrany poškozeného obžalovaný zasažení rizikových míst ve zmíněných oblastech a způsobení smrtelných zranění nemusel vnímat jako jistotu, ale pouze jako možnost, se kterou však byl smířen. Primárním cílem obžalovaného nebylo poškozeného usmrtit, ale vybit si na něm vztek nahromaděný z dřívějších negativních vztahů a citelně jej pobodat, kdy s možnými následky takového jednání byl nezbytně srozuměn. Jednání obžalovaného soud chápe jako vyústění jeho frustrace, kterou, jak je patrné z výpovědí svědkyň K., K. a B., projevoval v průběhu celého večera již od příchodu do baru a kterou postupně umocňoval gradující konflikt s poškozeným. Pod vlivem alkoholu, který odbourává zábrany, obžalovaný svoji frustraci naprosto nezvládl a ve fyzické konfrontaci s poškozeným – kterou jistě mohl iniciovat poškozený – jí dal ničím nekontrolovaný průchod. Ve svém počínání neustal, dokud jej nevyrušil svědek H.. Je dobře možné, že na počátku pohnutkou obžalovaného byla sebeobrana před poškozeným, který fyzicky zaútočil jako první. Obranná pohnutka však brzy přešla v pohnutku útočnou a obžalovaný do poškozeného, který na něj působil pouze fyzickou silou, a působil mu tak pouze drobné oděrky a škrábance, opakovaně bodal bodnořezným nástrojem, přitom mu způsobil 7 ran bodnořezným nástrojem, z toho dvě způsobiley tepenné krvácení, a další 4 se způsobil pokusil.
123. K tomuto je třeba shrnout, že to byl obžalovaný, který situaci vyvolal konfrontačními poznámkami směrem k poškozenému. Poškozený na tyto poznámky reagoval podrážděně, situace gradovala k verbálním nadávkám a pokračovala k náznakům fyzické konfrontace poškozeným směrem k obžalovanému, čemuž bránili návštěvníci baru, jak vyplývá z kamerových záznamů. V podstatě v kterémkoli okamžik mohl obžalovaný se svým provokativním jednáním přestat, či odejít a situace by se tím uklidnila a vyřešila. Namísto toho obžalovaný i po svém odchodu z baru na žádost sv. K. a K. pokračoval ve vyhrocení situace tím, že do interiéru baru (a dost možná přímo na poškozeného) ukázal gesto vztyčeného prostředníčku. Obžalovaný tak situaci vyhrocoval přesto, že údajně věděl o potenciálně agresivním chování poškozeného, měl z něj strach a přinejmenším již v čase 01:44:14 hod. se dle svých vlastních slov měl karabinou zastrčenou v kapse kalhot (byť soud neuvěřil, že se jednalo o karabinu, jak je uvedeno výše), a připravoval na potenciální fyzickou konfrontaci s poškozeným. Je třeba také přihlídnout k tomu, že poškozený byl již pod značným vlivem alkoholu [dle biomechanického vyšetření krve poškozeného odebrané dne 12. 1. 2024 v 03:08 hod. byla v krvi poškozeného zjištěna hladina alkoholu 3 g/l (promile)], kdy u obžalovaného byla dne 12. 1. 2024 v 7:58 hod. zjištěna hladina alkoholu v dechu 0,76 ‰ a v 10:13 hod. byla zjištěna hladina alkoholu 0,41 g/kg. Z uvedeného vyplývá, že obžalovaný odbourává alkohol přibližně v množství 0,15 promile za hodinu, kdy zpětným (velmi orientačním) výpočtem lze dospět k tomu, že okolo doby incidentu (cca v 02:00:00 hod) mohl mít obžalovaný přibližně 1,66 g/kg alkoholu v krvi. Je tak nepochybné, že obžalovaný byl alkoholem mnohem méně ovlivněn než poškozený a měl oproti poškozenému potenciál mnohem racionálnějšího vyhodnocení celé

situace. Všechny výše uvedené skutečnosti tak vedou soud k závěru, že obžalovaný kontinuálně konflikt s poškozeným gradoval, přičemž si byl velice dobře vědom reálné možnosti fyzické konfrontace s poškozeným, k čemuž také došlo způsobem, jak je popsáno v popisu skutku rozsudku.

124. K úmrtí poškozeného vlivem ztráty velkého množství krve nedošlo díky poskytnutí první pomoci a přivolání záchranné služby ze strany svědkyně K.. K úmrtí poškozeného nedošlo rovněž díky tomu, že obžalovaný nezasáhl hrdelní žílu poškozeného a že při zasažení spánku poškozeného nedošlo k hlubšímu vpáčení úlomku kosti a s tím spojenému pohmoždění mozku či trhlíně tvrdé mozkové pleny s krvácením do mozkových obalů. Je vyloučeno, že by obžalovaný míru vpáčení záměrně koordinoval, stejně nelze uvažovat o cíleném zamíření ran na krku do bezpečné oblasti. K úmrtí poškozeného proto nedošlo pouze vlivem okolností na vůli obžalovaného nezávislých.
125. Pokud jde o chování obžalovaného po činu, obžalovaný se vrátil zpět k baru, kde sledoval svědky poskytující poškozenému první pomoc, to však nijak nesvědčí o absenci srozumění s možností usmrcení poškozeného, jak tvrdí obhajoba. Smíření s možností úmrtí poškozeného spíše by naopak napovídalo, že obžalovaný po skončení útoku (tvrzené domnělé sebeobraně) masivně krvácejícímu poškozenému obratem nevolal záchrannou službu ani se mu nesnažil poskytnout první pomoc a nechal jej z místa činu odejít zpět k baru, kde teprve jej začali ošetřovat přítomní svědci. Obžalovaný si přitom musel být masivního krvácení vědom minimálně z toho důvodu, že sám měl krví poškozeného potřísněnou hlavu do té míry, že působil, jako že sám krvácí.
126. Ze všech těchto důvodů soud shledal, že obžalovaný byl srozuměn s tím, že svým útokem může poškozeného usmrtit, a pro případ, že následek ve formě úmrtí nastane, byl s tímto následkem srozuměn.
127. Obhajobou bylo namítáno, že obžalovaný jednal v nutné obraně. Podle § 29 odst. 1 tr. zákoníku čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Podle odst. 2 téhož ustanovení nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Soud naplnění podmínek nutné obrany neshledal, neboť obrana v podobě opakovaných ran bodnořezným nástrojem do citlivých oblastí těla poškozeného byla zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku spočívajícího v použití pouhé fyzické síly. Obrana byla rovněž vedena i v době, kdy poškozený již obžalovaného reálně neohrožoval, neboť je vyloučeno, že by odvracení útoku neozbrojeného poškozeného bylo dosaženo teprve 7 bodnořeznými ranami, z nichž dvě poškozenému způsobily tepenné krvácení. O tom vypovídá i skutečnost, že obžalovaný v útoku neustal v reakci na zneškodnění poškozeného, ale v reakci na vyrušení svědkem H.
128. **Společenská škodlivost** jednání obžalovaného ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku je dána významem zájmu státu na ochraně lidského života a zdraví. Jednání obžalovaného je takové závažnosti, že k dosažení odpovědnosti za jednání nepostačí odpovědnost podle jiného zákonného předpisu než normy trestního práva. Proto jen trestní právo je adekvátním právním předpisem, jehož aplikací je na místě vůči obžalovanému postupovat a dosáhnout jeho odpovědnosti za prokázané jednání.
129. Za takto uznané viny soud zvažoval otázku **ukládání trestu**. Při úvaze o druhu a výměře trestu postupoval soud v souladu s § 38 a § 39 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Obžalovaný byl podle § 140 odst. 1 ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře na 10 až 18 let. Soud ve prospěch obžalovaného přihlédl k vývojovému stádiu spáchané trestné činnosti a k tomu, že fakticky způsobil poškozenému zranění odpovídající toliko prostému ublížení na zdraví. Soud hodnotil pozitivně, že obžalovaný se poškozenému omluvil, v omluvném dopise označil své jednání za velkou životní chybu a životní poučení a deklaroval vůli nahradit mu způsobenou škodu, poškozenému již uhradil částku 60 000 Kč. Škodu způsobenou zdravotní pojišťovně již uhradil. V hlavním líčení obžalovaný vyjádřil lítost velmi emotivně, kdy z rozrušení

nebyl schopen přechíst svoji připravenou závěrečnou řeč (ve které však stále popírá prokázaný způsob provedení útoku). Soud má za to, že byt' se obžalovaný v rámci zvoleného způsobu obhajoby k činu nedoznal, na své jednání náhled má a skutečně jej lituje. Dosavadní životní styl obžalovaného rovněž svědčí o tom, že obžalovaný je schopen se obdobného jednání vyvarovat. Obžalovaný je trestně i přestupkově bezúhonný, ačkoli se činu dopustil pod vlivem alkoholu, na alkoholu není závislý a z dokazování nevyplynulo, že by měl sklony k nadměrné konzumaci alkoholu nebo by se pod vlivem alkoholu pravidelně choval nezvladatelně nebo agresivně. Jednání obžalovaného soud chápe jako vyústění frustrace obžalovaného, nezvládnutí konfliktní situace a vlastního vzteku pod vlivem alkoholu. V kontextu dosavadního života obžalovaného je možné jeho jednání chápat jako jednorázový zkrat. Obžalovaný má na svobodě zázemí, soud zejména vnímá velkou podporu obžalovaného ze strany jeho matky, svědkyně I. V., obžalovaný rovněž doložil prohlášení řady jemu blízkých osob, které mu vyjádřily podporu a deklarovaly důvěru ve jeho charakter. Před vzetím do vazby byl zaměstnán. U obžalovaného je podle názoru soudu přítomna vysoká možnost resocializace. To ostatně potvrzují i závěry psychologického a psychiatrického znaleckého vyšetření. S ohledem na tyto skutečnosti má soud za to, že jsou splněny podmínky mimořádného snížení trestu odnětí svobody pod spodní hranici ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku.

130. Z ust. § 58 odst. 6 tr. řádu plyne, že soud může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, jestliže odsuzuje pachatele za pokus trestného činu a má vzhledem k povaze a závažnosti pokusu za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání. Není přitom vázán žádným omezením co do míry snížení trestu. Soud v případě obžalovaného shledal naplnění zákonných podmínek pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody, neboť jak soud uvádí podrobně výše, povahu a závažnost pokusu hodnotil jako relativně nízkou, současně má za to, že postižení obžalovaného trestem odnětí svobody nesnížené výměře by bylo nepřiměřeně přísné a nápravy pachatele lze dosáhnout i trestem kratšího trvání. Soud přistoupil k uložení trestu odnětí svobody ve výměře 7 let. Takto dlouhý trest soud považuje za dostatečný pro dosažení nápravy obžalovaného. Pro výkon trestu soud obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, neboť nebyly splněny zákonné podmínky jeho pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
131. **Poškozený L.N.** se k trestnímu řízení připojil s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích v podobě duševních útrap ve smyslu § 2958 o. z. s částkou ve výši 750 000 Kč. Zmocněnec poškozeného uvedl, že poškozený od předmětného incidentu žije takřka v neustálém strachu, prožívá posttraumatické stavy, které se projevují především úzkostmi, strachem, panikou, poruchami spánku a flashbacky. U poškozeného se dále začaly objevovat panické ataky, při kterých celou situaci opětovně prožívá a bojí se o svůj život. Dále má poškozený potíže s usínáním, často se budí z nočních můr a potí se, má lehký spánek a vyděsí jej téměř jakýkoli hluk. V důsledku následků poranění na obličejové části cítí poškozený na veřejnosti a při styku s neznámými osobami značnou nejistotu spojenou s pocity prvotního odmítnutí ze strany těchto osob. Vzhledem k uvedenému poškozený utrpěl jednáním obžalovaného velmi závažný zásah do své psychické pohody, kdy dosud poškozený vedl s rodinou velmi klidný a šťastný život. Výši požadované nemajetkové újmy pak poškozený odůvodňuje odkazem na rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 48 T 3/2015 a rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 2. 2016, sp. zn. 7 To 6/2016, kde soudy ve skutkově podobném případě přiznaly poškozenému 800 000 Kč jako další nemajetkovou újmu.
132. Podle § 2910 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“) škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva. Absolutním právem jiného se pak rozumí např. život, tělesná integrita, zdraví, svoboda nebo vlastnictví. Základními předpoklady pro vznik povinnosti k náhradě

způsobené škody jsou protiprávní jednání škůdce spočívající v porušení zákonem stanovené povinnosti, vznik škody, která je v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním, a zavinění.

133. Podle § 2956 o.z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
134. Podle § 2958 o.z. při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
135. Podle § 2960 o.z. škůdce hradí též účelně vynaložené náklady spojené s péčí o zdraví poškozeného.
136. Podle § 43 odst. 3 tr. ř. je poškozený oprávněn navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování, přičemž z něj musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok uplatňuje. Důvod a výši nemajetkové újmy je poškozený povinen doložit. O těchto právech a povinnostech musí být poškozený poučen.
137. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2020, sp. zn. 7 Tdo 1485/2019 (*č. 51/2020-III. Sb. rozh. tr.*) pro uplatnění nároku poškozeného a rozhodnutí o něm v adhezním řízení postačí (vedle dalších náležitostí) jasné vylíčení skutkových okolností, o které se návrh opírá. Není nutné, aby poškozený odkázal na konkrétní zákonné ustanovení. Jednotlivé relativně samostatné nároky však musí být v návrhu specifikovány do té míry, aby bylo možno rozhodnout o každém z nich samostatně. V návrhu poškozeného musí být uvedena rovněž alespoň minimální výše částky, které se poškozený domáhá u každého jednotlivého nároku.
138. Existují celkem čtyři primární nároky na náhradu nemajetkové újmy, které může nárokovat samotný poškozený. Tři plynou z ustanovení § 2958 o. z. Prvním je nárok na **odškodnění prožité bolesti** v tzv. širším smyslu, tedy jak bolesti fyzické, tak i duševního strádání; běžné obtíže spojené s ublížením na zdraví určitého typu jsou zahrnuty již v ohodnocení bolesti. Výši nároku určuje soud na základě bodového ohodnocení újmy lékařem. Jde o nárok za prožité útrapy, které jsou v minulosti časově ohraničeny (viz *č. 7/2019 Sb. rozh. obč.*). Druhým je nárok na **odčinění ztížení společenského uplatnění** založený na posouzení funkčních schopností poškozeného podle nezávazné pomůcky, označené též jako Metodika k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. Soud k objektivizaci a medicínské klasifikaci trvalých zdravotních následků na základě znaleckého posudku zjistí procento, v němž je poškozený vyřazen ze zapojení do životních činností definovaných v upravené Mezinárodní klasifikaci funkčních schopností, disability a zdraví. Tímto procentem ze čtyřsetnásobku průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející roku, v němž se ustálil zdravotní stav poškozeného, pak vyjádří objektivizovanou náhradu, kterou do výsledné podoby upraví zvýšením či snížením podle konkrétních okolností případu a poměrů poškozeného. Tento nárok reparuje trvalé následky činu do budoucna (viz rozhodnutí *č. 90/2022 Sb. rozh. obč.*). Třetím je pak nárok na **odškodnění nemajetkové újmy při ublížení na zdraví** ve smyslu § 2958 o. z., který nespočívá v přechodné bolesti ani ve fyzické či psychické újmě dlouhodobého (trvalého) charakteru, nýbrž jde o specifické okolnosti vymykající se obvyklému průběhu léčby a stabilizace zdravotního stavu, které nenastávají pravidelně, ale zvyšují intenzitu utrpené újmy na zdraví nad obvyklou míru (viz rozhodnutí *č. 7/2019 Sb. rozh. obč.*). Konečně čtvrtým nárokem je nárok na **odškodnění nemajetkové újmy bez vzniku ublížení na zdraví** ve smyslu § 2956 o. z., spočívající v prostém zásahu do přirozených práv poškozeného, aniž by v souvislosti s projednávaným skutkem došlo k újmě na zdraví, ať už ve fyzické nebo psychické rovině. Jde o základní odčinění zásahu do duševní sféry, pakliže skutek zasáhl do přirozených práv poškozeného natolik intenzivně, že k narušení duševní rovnováhy nebo vývoje došlo, byť nikoliv v takové míře, že by následky bylo možno

označit za ublížení na zdraví. Poslední dva uvedené nároky tzv. „další nemajetkové újmy“ spočívají v duševních útrapách (psychickém strádání), které se z časového hlediska ocitají v zóně mezi jednorázovou náhradou bolesti na straně jedné a náhradou dlouhodobého ztížení společenského uplatnění na straně druhé. Škodní děje tu spočívají v jednorázových či opakovaných strádáních poškozeného, zapříčiněných omezením jeho tělesné i duševní integrity a znamenajících omezení v jeho soukromém a rodinném životě. Obecné soudy pak mají povinnost, jakkoli to může být spojeno s výkladovými obtížemi, nalézat – při řádně uplatněných a relevantních žalobních tvrzeních – tyto situace a posléze v objektivizovatelných případech přiznat náhradu nemajetkové újmy, byť půjde o náhradu přiměřenou v relaci k ostatním dílčím nárokům tohoto druhu (viz *nález Ústavního soudu, sp. zn. II. ÚS 1564/2020*).

139. Z uvedeného vyplývá, že v rámci adhezního řízení může poškozený nárokovat odčinění celkem čtyř relativně samostatných zásahů do nemajetkové sféry, kdy každý z nich má odlišný charakter, samostatně vznikají i zanikají, a je proto nutné o nich v adhezním řízení také samostatně rozhodnout co do důvodu a výše. Jak patrně ze shora uvedeného, judikatura se postupně vyvíjí a byť jde o nároky existující samostatně, pokud je z návrhu poškozeného seznatelné, jakého z možných nároků se návrh týká a jaká částka je v té souvislosti minimálně požadována, je možno o nároku v adhezním řízení rozhodnout.
140. Poškozený uplatnil nárok na nemajetkovou újmu spočívající v odškodnění nemajetkové újmy při ublížení na zdraví ve smyslu § 2958 o. z. Poškozený při své výpovědi uvedl, že v souvislosti s utrpenými zraněními byl několik dní hospitalizován, po propuštění bydlel měsíc u rodičů, protože musel být neustále pod dohledem. Bolela jej hlava, mohl jen ležet, v pohybových aktivitách byl významně limitován. Užíval předepsanou medikaci, měl velké bolesti hlavy a problémy se spánkem. Po přesunu od rodičů do své domácnosti mu tito stále obstarávali nákupy, neměl vycházky, byl stále limitován v běžných činnostech, omezil kontakt se svými přáteli jen na jejich občasné návštěvy u poškozeného. Dosud se budí ze spaní, vrací se mu vzpomínky na předmětnou událost, přitom se začne trást, pocítí uje úzkosti v přítomnosti většího počtu lidí. Odbornou psychologickou či psychiatrickou pomoc nevyhledal. V důsledku léčby byl omezen i v kontaktu se svou 6letou dcerou, kterou si od její matky bere do péče dle domluvy. Poškozený navštívil přibližně 3x Xxx až cca měsíc a půl od návratu do práce.
141. Z potvrzení ČSSZ pak vyplynulo, že poškozený byl v pracovní neschopnosti od 13. 1. 2024 do 24. 5. 2024, přičemž profese poškozeného je xxx.
142. Kromě výpovědi poškozeného a potvrzení ČSSZ poškozený prostřednictvím svého zmocněnce neoznačil žádné další důkazy k prokázání tvrzení, o něž poškozený opírá uplatněný nárok.
143. Jak již bylo popsáno výše, soud hodnotil výpověď poškozené k předmětné události jako problematickou a do značné míry nevěrohodnou, neboť tato byla v rozporu s kamerovými záznamy z interiéru baru i záznamem monitorujícím prostor před barem.
144. Vedle toho však jsou svědky zpochybňována i tvrzení poškozeného týkající se průběhu jeho léčby – utajený svědek vystupující pod jménem J.N. uvedl, že poškozený začal navštěvovat bary cca od března, utajená svědkyně vystupující pod jménem A.N. uvedla, že poškozeného vídala v barech v podstatě od jeho propuštění z nemocnice, obdobně se pak ve své výpovědi vyjádřila i J. B.. Oproti tomu svědkyně J. K. uvedla, že poškozený byl poprvé v baru cca 3 až 4 měsíce od návratu z nemocnice.
145. Soud zdůrazňuje, že v rámci adhezního řízení je poškozený povinen doložit důvod a výši uplatňované nemajetkové újmy. Soud v tomto směru z vlastní iniciativy žádné důkazy nevyhledává a neobstarává. Této povinnosti však poškozený nedostál.
146. Soud dopěl k závěru, že výsledky dokazování neposkytují pro rozhodnutí o uplatněném nároku na nemajetkovou újmu dostatečný podklad. V tomto směru soud shledává nutnost provést další dokazování, které by však podstatně protáhlo trestní řízení. V dané věci by dle názoru soudu bylo

pro objasnění uplatněného nároku provést dokazování minimálně výsledkem rodičů poškozeného, matky dcery poškozeného, popř. kamarádů poškozeného, s nimiž byl v průběhu léčby v kontaktu, dále pak minimálně vyžádáním lékařských zpráv ošetřující lékařky poškozeného. Dlužno dodat, že v případě existence psychických potíží, jak je popisoval poškozený, se jeví jako nanejvýš vhodné vyhledat odbornou pomoc, přinejmenším za účelem objektivizace subjektivních psychických potíží poškozeného.

147. S ohledem na uvedené soud poškozeného odkázal s jeho uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odst. 1 tr. řádu.
148. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody ve výši 26 753 Kč a úrokem z prodlení připojila **poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**. Částka představuje náklady na lékařské služby, které poškozená proplatila poskytovatelům hrazených služeb v souvislosti s ošetřením a léčbou poškozeného L. N., který je jejím pojištěncem. Poškozená náklady řádně doložila vyúčtováním zdravotní péče k náhradě za léčení a rozpisem plateb k náhradě za léčení. Z vyúčtování plyne, že lékařské služby byly poškozenému N. poskytnuty v souvislosti s jeho napadením dne 12. 1. 2024. Napadení poškozeného obžalovaným má soud za prokázané, jak je podrobně rozepsáno výše. Lze tak uzavřít, že obžalovaný ve smyslu § 2910 o.z. způsobil svým protiprávním jednáním poškozené uvedenou škodu. Obžalovaný však doložil, že náklady na lékařské služby poškozené dne 11. 9. 2024 zaplatil. Soud proto ohledně jistiny poškozenou podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních a dále se zabýval pouze uplatněným příslušenstvím.
149. Poškozená požadovala zákonný úrok z prodlení z uvedené částky dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., a to ode dne následujícího po dni konání hlavního líčení do zaplacení. První hlavní líčení v této věci se konalo dne 18. 7. 2024. Podle § 1958 odst. 2 o.z. platí, že neujednají-li strany, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 17. 2. 2021, sp. zn. 7 Tdo 1373/2020 uvedl, že neurčité ustanovení § 1958 odst. 2 o. z. je v rámci adhezního řízení ve věcech, jako je tato, třeba vykládat ve shodě s dřívější jednoznačnou úpravou, tj. tak, že po informaci o výzvě poškozeného má obviněný plnit následujícího dne, a pokud tak neučiní, je (od dalšího dne) v prodlení. Na základě uvedeného soud konstatuje, že úrok z prodlení začal běžet až dne 20. 7. 2024, neboť dne 18. 7. 2024 byl obžalovaný seznámen s uplatněným nárokem a dne 19. 7. 2024 měl možnost uplatněný nárok dobrovolně uhradit. Nárok na zákonný úrok z prodlení je na druhé straně ohraničen dnem úhrady jistiny.
150. Soud proto obžalovanému uložil podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinnost uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky na náhradě škody zákonný úrok z prodlení ve výši 12,75 % p. a. z částky 26 753 Kč ode dne 20. 7. 2024 do dne 10. 9. 2024. Se zbytkem uplatněného nároku odkázal soud poškozenou podle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
151. V této souvislosti je třeba doplnit, že po vyhlášení rozsudku si soud uvědomil, že ohledně doby prodlení poškozeného nerozhodl zcela správně, neboť dle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 1450/2008 (R 79/2010 *civ.*) platí, že je-li dlužník v prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo na úroky z prodlení i za den, v němž dluh splněním zanikl. Správně tak měl být stanoven konec běhu úroků z prodlení až dne 11. 9. 2024, nikoli již dne 10. 9. 2024. Jakkoli si soud toto pochybení uvědomil, nedávají mu procesní předpisy již vyhlášený adhezní výrok změnit a opravit. Soud proto tímto způsobem na uvedenou nesprávnost upozorňuje a nechává na zvážení zejména poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, zda se bude v případném odvolání domáhat změny adhezního výroku ve smyslu uvedeného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. Právo odvolání nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Poškozený má právo požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Městského soudu v Praze.

Praha 24. září 2024

JUDr. Václav Kvapil
předseda senátu